

ŽIVOT A DÍLO MÉ PRABABIČKY LUISE GAILLY-POLASCHEK

ROČNÍKOVÁ PRÁCE DO PŘEDMĚTU PROSEMINÁŘ II.

A

DÁREK ANITĚ K 18. NAROZENINÁM

Matěj Hollan

Obsah

Co a proč	2
Ze života prababičky.....	2
Prababiččina angažovanost	3
O prababiččiných dětských divadlech – obecně	5
O prababiččiných divadlech – články z dobového tisku	6
Prababiččina hra o Franzu Schubertovi	9
Prababiččini skladatelé	12
Hudba v prababiččiných hrách	13
O překladu prababiččiny hry Im Reiche der Blumen	14
Závěrem	15
Das Resumé	15
Seznam zjištěných her Luise Gailly-Polaschek a informace o jejich stavu	16
Seznam pramenů	17
Seznam příloh.....	17

Co a proč

Jako téma své ročníkové práci = svého dárku pro Anitu jsem si vybral osobnost mé prababičky Luise Gailly-Polaschek (*26. 2. 1973, Wien; † 24. 8. 1955, Brno) a její divadla se zpěvy a tanci. Asi před rokem respektive před dvěma jsem zjistil, že má prababička, dávno již zemřelá, psala divadelní hry pro děti. A ježto se kolem divadla už nějakou dobu motám, velmi mě to zaujalo. Můj děda Pavel Gailly, její syn, anesteziolog, zemřel v roce 1997. Od něj jsem se tudíž nemohl dozvědět nic. Avšak jeho sestra, má prateta Marianna Gailly, stále žije, nyní má 93 let, špatně již chodí, slyší, vidí, je již nesoběstačná, avšak mysl má ještě nezkalenou a vzpomínky na mládí dobře uchované. Prateta nemá žádné potomky, vždy bydlela s bratrem a jeho ženou - mou babičkou, která se o ni také ve stáří starala, ale postupem doby péči o ni přestala fyzicky zvládat, poněvadž už sama není znejmladších, protože prateta navštěvovala nejprve vícedenní stacionář, a poté jí bylo přiděleno místo v domově důchodců v Židenicích, kde teď žije. Ptal jsem se jí tedy, jak to tenkrát bylo.

Ze života prababičky

Mí prarodiče byli českými Němci. Pradědeček Pavel Gailly pracoval u c. a k. pošty jako úředník, jeho žena Luise, dívčím jménem Polaschek, byla v domácnosti, neboť vdané ženy tehdy pracovat nemohly. Do sňatku, který proběhl v roce 1908, pracovala taktéž u pošty. Pradědeček Pavel Gailly, narozen 1873, pocházel z Hrušovan, kde jeho otec Ignác Gailly založil místní nemocnici. Byl Němec jak poleno, česky neuměl ani zbla. Prababička se narodila 26. 2. 1973 ve Vídni, chodila tudíž do německých škol, avšak se svou babičkou mluvila česky, ježto ona Češkou byla. Pavel Gailly měl byt na Obilním trhu v Brně, číslo popisné dvě.

Nejprve se manželům narodily dvě mrtvé děti, poté, v roce 1912, má prateta Marianna a o čtyři léta později můj dědeček Pavel Gailly, pojmenován po otci.

Po zániku Rakouska-Uherska se musel pradědeček rychle naučit češtinu, ale prý mu to nedělalo velké obtíže, jelikož uměl výtečně latinsky a starořecky, a gramatiku tak zvládl bez problémů. Jedné jarní neděle roku 1922, prateta tehdy chodila do 4. a děda do 1. třídy, otcovi nebylo dobře. Přišli k nim na návštěvu jeho přátelé, ať jde s nimi ven, on však odmítl a řekl, nechť vzkážou v práci, že se nedostaví ani v pondělek, protože je churav. Pondělního rána posnídali kávu se šlehačkou a vánočku a služebná Mařena odvedla děti do školy na Veveří ulici. Ve druhé vyučovací hodině někdo zaklepal na dveře třídy. Vstoupila služebná a něco šeptala učitelce. Ta posmutněle přikyvovala. Učitelka si zavolala Mariannu k sobě a říkala, že nyní musí být na maminku velmi hodná a ve všem ji poslechnout. To prateta samozřejmě vždy byla, tak nechápala, proč jí to paní učitelka zrovna nyní tak urgentně připomíná. Mařena ji i s jejím mladším bratrem přivedla domů. Zde se skláněl jejich rodinný doktor nad maminkou, která na posteli těžce oddychovala - tatínka stihl infarkt, odvezli ho do nemocnice, v níž po chvíli dokonal. Maminka prý také neměla dobré srdce a doktor měl strach, aby z toho šoku nezemřela též, naštěstí se tak nestalo.

O výchovu dětí se pak starala matka sama.

Ze smrti muže byla prababička špatná. Událost přišla náhle a ona se z jeho smrti nemohla srovnat. Lékař jí doporučil, aby na delší dobu odjela někam, kde by jí nic muže nepřipomínalo. Kamarád jí poradil, by zakusila odjet na dovolenou k moři, do Slovinska na Rujanu. Jela tedy z dětmi tam, příští rok do Itálie a do ní pak jezdili alespoň dalších osm let. A neboť takový každoroční výlet by asi nezvládali uplatit, brávali s sebou kolem 60ti dětí bohatších německých obchodníků, kteří si nemohli dovolit odjet na dva měsíce pryč, aby se jim nerozprchlo zákaznictvo. Z peněz těchto osob byla placena cesta a pobyt lékařů, vychovatelek, osob starajících se o kulturní vyžití a zčásti i jejich dětí.

Děti chodily na gymnázium německé, ale na vysokou školu šli českou, prateť na Obchodní akademii a děda na medicínu. V předválečné době, kdy bylo nutné přihlásit se k německé či československé národnosti, se rozhodli být Čechy. Po válce se už prababička kulturně ani jinak neangažovala, zemřela 24. 8. 1955. Je uložena na brněnském Ústředním hřbitově pod jménem Aloisie Gailly.

Prababiččina angažovanost

Prababička od doby, kdy vstoupila do manželství, pobírala penzi od pošty, a teď předpokládala, že bude dostávat i důchod po manželovi. Podle platného zákona však jedna osoba nesměla pobírat dva důchody z jednoho pracoviště, prababičce její důchod tedy přestali dodávat. To si však nenechala líbit, seznámila se s ženami, které měly obdobný problém, sepsaly petici, kterou prababička osobně donesla odevzdat na ministerstvo pošt panu ministrovi, a zákon byl upraven - celý větší důchod plus polovina menšího.

Prababička neměla k ráznému počínu nikdy daleko. Byla od roku 1905 členkou, později, od roku 1932, i předsedkyní německého spolku Frauenbund a současně Frauenerwerbverein, kteréžto ženské spolky se snažily o získání volebního práva pro ženy, zrovnoprávnění žen ve společnosti, za 1. světové války organisovaly válečnou pomoc pro bojující na frontě, chtěly dostat ženy do politiky a veřejného života vůbec, hojně též pěstovaly kulturu, snažily se o rozvoj dětí a mládeže, vedly různé kluby a spolky pro zájmové činnosti ad. Spolek Frauenbund byl zaměřen feministicky a sociálně, spolek Frauenerwerbverein prakticky. Na adrese http://www.literature.at/webinterface/library/ALOOK_V01?objid=1190&zoom=2&ocr=&page=1 jsem našel oskenovaný přepis stenografického zápisu ze schůze Frauenbundu z roku 1906, kde prababička na straně 8 pronesla tuto plamennou řeč, kterou jsem si dovolil přeložit do češtiny:

Stenografický protokol

ze

Všeobecné shromážděním za volební práva žen

svolaný

Německými ženami brněnskými

20. ledna 1906 v městském sále Reduta v Brně

konaný.

444236-B.

Brno

....Předsednice se ptá, zda si někdo ze shromážděných přeje slovo; slečna Luise Polaschek prosí o slovo; slečna Polaschek: „Když já, přestože moje milá předřečnice téma téměř vyčerpala, se přece ještě se chápu slova, děje se tak pouze z toho důvodu, abych mohla zdůraznit, že otázka, o níž se bavíme, se nacházela ještě nedávno v říši nesplnitelných přání, dnes však, kdy se vláda a poslanecká sněmovna naléhavě zabývá volební reformou, podle které každý muž, který dosáhne 24. roku zralosti, má volební právo, tak je požadavek volebního práva i pro ženy velmi akutní. I když by přiznání volebního práva pro ženy zároveň řešilo všechny již roky nastolované otázky, je jen velmi malé procento žen, které v tomto okamžiku projevují o věc pochopení, nebo i jen zájem!(.....)Považuji v tomto případě za nutné, aby byl vzbuzen zájem žen o všechna podstatná témata národní, politická a hospodářská, neboť jsou to právě ženy, kdo své děti nejenže vychovávají, ale učí je i zájmu o velké státnické a společenské otázky. Je celospolečenským problémem, že většině našich žen, které dodávají vláhu kořenům budoucích základů národních hnutí, chybí zájem o každodenní společenské události.

Když nyní tento problém převedu do reálného života, bude zřejmé, že dochází k bezpráví, ve kterém nerovnoprávnost žen bude ještě více patrnější než jindy.

Žena, která je berní úřadem považována za plnohodnotnou, žena, která pomáhá udržovat rodinu, žena, která, když se stane vdovou, musí své děti nejen vychovávat, ale také žít, žena, která se nachází v pracovním životě a musí doložit stejné vzdělání a plní stejné služební povinnosti jako muž, ženě, které při překročení zákona bude vyměřena stejná výměra trestu jako muži, a žena, na kterou se v mravních a morálních věcech kladou snad i vyšší požadavky než na muže, je bez práv! Jak kruté se tato nespravedlnost projevuje na ženském úřednictvu vyplývá odtud, že úředník stojící na začátku své úřednické dráhy může jako volič všechny neuspokojivé jevy svého zařazení snáze ignorovat než úřednice, která i tehdy, když se může odvolat na svoji 30tiletou službu, je odkázána na velkorysost a šlechtnost druhých a snášeti musí neuspokojivost a tvrdost svého stavu.

Tady se přímo na příkladě zaměstnání prokazuje, že je nutné vytvořit volební reformu, která by zajišťovala všeobecné volební právo, a mělo by být povinností zástupců lidu činit náležitosti k tomu nutné do té doby, než bude jednostranné právo odstraněno a žena bude mít přiřknuta stejná práva jako muž, aby se i ona, když se rozhoduje o jejich právech a povinnostech, mohla spolupodílet na jejich vytváření“; (Zkrácený příspěvek)....

Luise (Aloisie) si uvědomovala neperspektivnost existence osamocené německé ženské hnutí v Československé republice, proto od poloviny 20. let začala spolupracovat s českou Ženskou národní radou (ŽNR) (česky uměla obstojně), neboť naznala stejnost jejich

snažení (výborně si prý porozuměla s pražskou předsedkyní Klubu ŽNR), a o rovné postavení ženy tak usilovaly pospolu.

V rámci boje za rovnost žen byla na audienci u císaře pána i obou našich prvorepublikových prezidentů. Paní Luise Gailly-Polaschek byla ostatně velmi činorodou ženou. Poté, co nemohla pokračovat v zaměstnání, začla psát a realizovat divadelní hry, veskrze se zajímat o politické i veřejné souvislosti, navštěvovat jakýsi ženský pěvecký kroužek, chodila velmi do společnosti, až ji manžel musil vyprošovat, aby byla více doma, neb když po obědě uspala mého dědu, aby mohla odejít, tak jen co vytáhla paty z domu, tento se probudil a ráčil křičet a křičet a pradědeček jej nemoh` za živého Boha umlčet.

O prababiččiných dětských divadlech - obecně

Prababiččina dětská divadla se odehrávala v různých školních tělocvičnách, ale i v Redutě či v Německém domě. U většiny her byl tvořen herecký ansámbl výhradně malými dětmi, nebylo výjimkou, že počet osob na jevišti přesahoval stovku. Hry pro děti jsou většinou veršované, rýmované obvyklým veršem AABB či ABAB, verše jsou jednoduché, snadno zapamatovatelné, jazyk je přizpůsoben dětské mluvě. Prababička dle pratetina vyprávění sypala verše z rukávu. Na požádání složila obratem několikaverší na oslavu narozenin, k přípitku na Nový rok, či jen tak pro pobavení.

V hrách často neprobíhá žádný dramatický příběh, jsou to v podstatě jednotlivé básničky naskládané za sebe s jednoduchou dějovou linkou. V pohádce Im Reiche der Blumen (V říši květin) se jedná o korunovaci květinové královny, v Mutter Erdfrieder Weihnachtsstraum (Matičky Erdfrieder vánoční snění) postupně přicházejí na scénu jednotlivé osoby představující různé titulní pohádkové postavy a v dlouhé monologové básni vyprávějí svůj příběh, např. Jeníček s Mařenkou, Dědeček, co měnil, až vyměnil, Šípková Růženka, Popelka, Červená Karlkulka atd., v pohádce Weihnachten in Märchenlande (Vánoce v pohádkové říši) jde o vystižení atmosféry v pohádkové zemi o vánocích.

Prababička na přání dětí přikomponovávala další verše, či celé nové postavy, protože mezi německými školáky a šolačkami byl o účasti v jejich hrách velký zájem. Vždy, když se rozkřiklo, že paní Polaschek napsala další divadelní kus, mnoho dětí usilovalo, aby ve hře mohly mít nějakou roli. Divadla se nacvičovala i několik měsíců v odpoledních hodinách, nejčastěji v tělocvičnách zapůjčených k tomuto účelu od některé ze škol. Kolem nacvičování divadla se pohybovalo plno lidí - režisér, korepetitor zpěvů, učitelka tance, nějaký zkušený herec - mluvič, jenž učil děti správné dikci, vyslovování a výrazu mluvy, před představením se museli sehnat hudebníci, kteří zajistili hudební doprovod, to byli kupříkladu Pawlikovi studenti či nějaká skutečná kapela, při samotném provádění asistovali jevištní technici a osvětlovači zapůjčení z Městského divadla, procesu vzniku divadla se účastnila i kostymérka, scénograf a rodiče dětí, kteří ochotně řešili vzniklé problémy a děti přiváděli a odváděli na místo zkoušky. Zda se některé z dětí nadšeno touto divadelní zkušeností divadlu i nadále studijně, profesně, či jen zájmově věnovalo, se mi zjistit nepodařilo. V době, kdy má prateta či děd navštěvovali základní školu tvořili hlavní páteř účinkujících jejich spolužáci.

O prababiččiných divadlech - články z dobového tisku

O divadlech se pochvalně psalo i v tehdejších tiskovinách. Zde přináším zkrácený překlad některých vybraných článků:

Mährisch-schlesischer Korrespondent, středa, 10. leden 1912, č. 7
- strana 5

K opakovanému uvedení dětské hry "Weihnachten in Märchenlande"

Dnes odpoledne bude podruhé provedena dětská hra "Weihnachten in Märchenlande" Luise Gailly-Polaschek, v Redutě, a sice ve prospěch německého spolku na ochranu dětí.

Pro výchovu našich nejmenších nemáme nic, co by v jejich věku mohlo lépe působit, nežli milé, líbezné pohádky.....Básně, jako ty paní Luise Gailly-Polaschek, jsou z našich německo-uměleckých hledisek zvláště doporučeníhodné, neboť estetickou formou ukazují hodnoty, na nichž může dětská duše stavět.

Existuje celá řada básní k příležitosti 60. výročí začátku panování a 80. výročí narození našeho císaře, ale není jediná, která tak hezky a vkusně odpovídá této příležitosti jako prvotina paní Gailly-Polaschek "Im Reiche der Blume", která byla uvedena v našem Městském divadle. A ze stejné látky vychází i její nejnovější dílo "Weihnachten in Märchenlande", jen forma dosahuje ještě lepší úrovně.

Či:

Tagesbote aus Mähren und Schlesien, 19. listopad 1911, č. 589,
strana 2

"Weihnachten in Märchenlande"

Předevčírem odpoledne byla v tělocvičně na Cejlu provedena před početným, převážně mladým publikem, půvabná vánoční hra "Weihnachten in Märchenlande" od paní Luise Gailly-Polaschek a přinesla jak autorce, tak také dětem, které se zhostily z velkou pílí a chutí hereckých rolí, veliký pochvalný aplaus. Bylo skutečně úchvatné, jak malí pánové a dámy působili na prknech a jak kulisáci, před začátkem představení ještě více poopravivší kulisy, vytvořili malé království a nachystali tak pro herce nádherné prostředí. Úspěch se nemohl nedostavit(.....)Celkem byla zúčastněno 51 dětí.....

.....Namáhavé práci při nastudování rolí a režie se ujala slečna Zelenka. Hudba, která byla zkomponována pro toto představení a která v něm zaujímala význačné místo, pocházela od pánů učitele Chratska a učitele hudby Dworzaka. Přednes hudby spočíval ve schopných rukách Koprziwovy Salónní kapely, která též vyhrávala před představením a v přestávkách. Scénické uspořádání a množství odborných věcí obhospodářovala znalá ruka jednoho z techniků městského jeviště. Bylo by krásné, kdyby bylo Brnu umožněno toto milé divadlo zhlédnouti ještě alespoň jednou.

Nebo:

Mährisch-Schlesischer Korrespondent, pondělí, 15 ledem 1912,
strana 6. - č. 11

To je to nejhezčí na německých pohádkách, jejich hloubka, že je lze stále znova vyprávět, aniž by potřebovali novou podobu. Žijí hluboko v naší mysli (.....)Z každého dětského dnu čiší cosi, co nás převyšuje a narušuje naši všednodennost, ale my se rádi necháváme takovými kouzly strhnout zpět a pohádka v nás zase jednou ožívá (.....) - Vánoce v říši pohádek! V obou slovech tkví zázračný zvuk. Německá pohádka - německé Vánoce! - A malí umělci, kteří tuto středu před námi vystupovali, nás stvrдили v tom, že nejenom malí diváci se v pohádkové zemi najdou. Současné hlasy kritiků, že herci se příliš málo vžívají do svých rolí, musí ztichnout při pohledu na představitele mužů, kteří jsou z nejmladších ročníků, a představitelky dam ještě mladších....Všechny ty princezničky, trpaslíčci, Sněhurka, královna Žabka, Dědeček, co měnil, až vyměnil, Kocour v botách nacházejí v dětech zosobnění, na němž není nic falešného. A stejně tak tomu bylo i při představení v Redutě. Děti byly těmi nejlepšími interprety, v kterých před námi mohly německé pohádky oživat.(.....)- Dramatik, který zvolí takové interprety, má vlastně vyhráno. Luise Gailly-Polaschek nekomplikovala také svou hru více, než bylo nutné. Nechala vyprávět pohádku dětskými ústy, což přineslo úspěch....Dětská diváci jsou při sledování dětských příběhů přísnými kritiky, ale oni tleskaly rukama, když Dědeček, co měnil, až vyměnil vyprávěl svůj příběh, a upřímně, srdečně se smály Kocourovi v botách, když vstoupil ze svou klimbající se oháňkou na jeviště....Výnos z představení byl věnován chudým německým dětem.

Provedení divadelní hry "Mutter Erdfried Weihnachtstraum" v době 1. světové války bylo zaznamenáno i vídeňským tiskem:

MITTEILUNGEN des Reichsvereines der k. k. Postoffiziantinnen,
Postaspirantinnen, Postmeisterinne und Expedienten
Zentralorganisation für Österreich und des Vereines der k. k.
Postoffiziantinnen für Böhmen, Mähren und Schlesien
Der Mitteilungen erscheinen nach Bedarf und werden den
Mitgliedern unentgeltlich zugesendet.

Nr. 2.

Wien, im April

1915

Válečná pomoc poštovního úřednictva.

.....V Brně bylo možno díky mimořádné akci poskytnout potřebné prostředky pro účely válečné pomoci. Paní Luise Gailly-Polaschek, která před nedávným časem navštívila naše město, sepsala vánoční kus "Mutter Erdfried Weihnachtstraum", který dětmi vícekrát proveden zaznamenal velký úspěch. K nám došlý Brünner Zeitungen hovoří pochvalně o básnickém, vlastenecky laděném díle, které jest ještě podpořeno citlivou muzikou pana profesora Oswalda Pawlika a přizdobeno rozkošnými tanečky. Představení zahájila úvodní řeč sepsaná profesorem Dr. Guido Glückem krásně přednesená naší kolegyní, slečnou Klárou Cempirek. Tři první představení k podpoře Frauenkriegshilfe při Brünner Turnverein vynesly 2380 korun čistého zisku. Čtvrté představení k polepšení městského Hilfskreuzes (Ausspeise-Aktion) přineslo 321 korun. Srdečně gratulujeme naší drahé dlouholeté kolegyni paní Gailly-Polaschek k jejímu spisovatelskému úspěchu, kterýmž zároveň v této těžké době vykonala svou nejušlechtlejší povinnost tímto vybraným způsobem.

Ke stejnému představení se vyjadřuje i:

Tagesbote aus Mähren und Schlesien, 20. leden 1915, č. 32 strana
9:

Mutter Erdfried Weihnachtstraum je snivá a povšechně líbezná pohádková hra, která nám ve vzpomínce přináší zlatý fond německého světa pohádek. Pohádkové postavičky opět ožívají v čilých školáčcích a školačkách. Paní spisovatelka Gailly-Polaschek a pan profesor skladatel Oswald Pawlik měli při nastudování této líbezného vánočního hry k dispozici své přátele, kteří jejich dílo přivedli k úplnosti. Namáhavou práci nastudování a provedení přijal pan režisér Lehner a taneční

složku řídila slečna Strobl..... Děkujeme v první řadě rodičům, kteří byli po mnoho týdnů nápomocni při překonávání problémů, jakož i školnímu úřadu, který poskytl povolení k účasti jeho svěřenců.

Vřelé díky patří taktéž brněnským německým studentům a studentkám učitelské přípravy, kteří zvládli obtížné sbory, studentům, kteří po mnoho večerů trénovali pod vedením jejich profesora, pana Oswalda Pawlika, nástrojové party a brněnským mladým, kteří se spokojili s prisouzenou rolí statistů. Všem, všem ještě jednou díky.

Die Frauenkriegshilfe in Brüner

Turnverein

O hudbě v tomto představení se zmiňuje i:

Wiener Leben, číslo 1, Vídeň, 4. leden 1915, 46. ročník:

....- Ještě stojí za zmínku vánoční hra "Mutter Erdfried Weihnachtstraum", dílo dvou brněnských autorů, paní Luise Gailly-Polaschek a skladatele Oswalda Pawlika. Profesor Guido Glück opatřil celé dílko sice snad přespříliš honosnou a patetickou, přesto příhodnou předmluvou. Nenárodné, avšak půvabné verše jsou podpořeny hudbou profesora Oswalda Pawlika, který s opravdovým mistrovstvím mísí lidové motivy s vlastními výtečnými melodiemi. Mistrovská práce nadaného komponisty čpící německostí musí ve všude, kde bude uvedena, způsobit nadšení. Opravdoví talenti mezi účinkujícími jsou již dnes malá Pawelka (Anděl), Steigl (Pohádková víla) a Popper (Hloupý Honza).

To je vše, co se týče ohlasů v tisku.

Prababiččina hra o Franzu Schubertovi

Kromě pohádkových her napsala prababička i pár her nepohádkových, nedětských, nerýmovaných, kupříkladu hru Franz Schubert - Festspiel in zwölf Bildern (Franz Schubert - slavnostní hra ve dvanácti obrazech), které bych se rád teď věnoval, protože je to jedna z mála divadelních her o skladateli klasické hudby a patrně vůbec jediná o Franzu Schubertovi. Její první stránky jsou v příloze č. 1. Tato hra si vybírá jednotlivé situace ze Schubertova života, neboli jeho životní záhybné body, jež formou dialogů vícero osob zpracovává. Věnuje se výhradně jeho osobnímu (milostnému) životu. Situace na sebe někdy navazují, někdy jsou od sebe více časově vzdáleny. Děj někdy neodpovídá realitě (např. scéna s kokrháním v hodině a hádka s otcem a následný odchod z domu jsou zde spojeny v jedno, řazení scén také nezachovává skutečnou chronologii Schubertova života). Hra je prohudebněna pomocí Schubertovy vlastní tvorby - např.

baletní hudba s Rosamundy, sopránové sólo s mše F dur, různé Schubertovy písně - „Wohin“, „Erlkönig“, „Heideröslein“, „Die Nacht“, „Die Wetterfahne“, „Ungelduld“, které představitel Schuberta sám hraje na klavír a často i zpívá - herec tedy musel být hudebně nadaný. Nyní uvádím obsah hry:

Hru uvádí prolog, v němž debatují personifikované Štěstí, Krása a Přátelství se Sudičkou o Schubertovi.

Druhá scéna se odehrává na dvoře před Schubertovým rodným domem, kde děti cvrnkají kuličky. Přichází k nim malý Francek a jme se cvrnkati s nimi. Po chvíli děti spatří přicházeti kolovrátkáře. Dají mu každý krejcar, aby jim zahrál písničku a ony mohly tancovat. Na další píseň již nemají peněz a bez peněz není muzika. Schubert odbíhá tedy domů a přináší své housle, na něž počne vyhrávat a děti spokojeně tancují.

Třetí obraz jest situován do scholy, kde se mladý Schubert rozplývá nad Mozartovou hudbou a svěřuje se svému příteli Spaunovi, jak moc Mozartovu hudbu zbožňuje. Zkomponoval právě jednu sopránosólovou píseň pro Fanni, aby se na něj nezlobila, protože když mu včera přinesla chleba s máslem, poněvadž neměl peníze na jídlo, tak on ho odmítl, ona se urazila a odešla. Fanni po chvíli přichází, a když zjistí, že pro ni Schubert složil píseň, již se nezlobí, ba naopak je nadšená a mistru děkuje.

Obraz čtvrtý se koná ve školní třídě. Schubert přichází pozdě do školy, namísto v 8 v 10, o přestávce. Spolužáci si z něj tropí legraci a smějí se mu. Po zvonění přichází učitel, totiž Schubertův otec, a má hodinu. V průběhu hodiny Schubert kokrhá...Po konci hodiny promlouvá se synem.. Mladý Schubert se chce věnovat pouze skladbě, což otec odmítá, tvrdí mu, že po škole má ku kompozici času habaděj, rozhovor dopadá tak, že Schubert odchází z otcovského domu.

V scéně páté se setkává Schubert se svým přítelem Schoberem a oznamuje mu, že odešel ze školy i z domova. Schober mu k tomu gratuluje, že již bylo na čase pověsit školu na hřebík, a nabízí mu, že může klíďo bydlet u něj jak je mu libo. Postupně k nim přicházejí ostatní kamarádi - Hüttenbrenner, Mayrhofer, Janger a Schwind - a nezávisle na sobě mu taktéž nabízí u-sebe-ubytování. Schubert, zpočátku posmutnělý a po odchodu z domova bezradný, nyní vidí, že má s dostatek přátel, na něž se může spolehnout, a děkuje jim a jdou to zapít.

V obraze následujícím se přátelé druhého dne opět potkávají, opět pijí víno a hrají karty. Schubert je však nesoustředěný, zapomíná hrát, ptají se ho kamarádi, zda myslí na Innes vom Anker nebo Fanni vom Sievering, ten však odpovídá, že mu v hlavě vězí Erlkönig od Goetheho. Chlapi hrají nadále karty, zatímco Schubert v koutě skládá Erlköniga, kterého v závěru scény představí. Všichni ho za to obdivují. Následuje pauza.

Druhé dějství se počíná scénou u Ankerů. O vánocích. Innes se baví se svou tetou o tom, že je zamilovaná do Schuberta a jaké to bylo krásné, když si spolu zpívali. Schubert má za chvíli přijít i se svými přáteli k Ankerům na Štědrovečerní pohoštění. Innes zapekla do jednoho cukroví stříbrné srdíčko, které kdo najde, dostane od ní vánoční polibek, a doufá, že to bude Schubert. Parta přichází, Schubert je požádán, aby zahrál na klaviaturu svůj zbrusu nový valčík, který také hnedle ochotně zahraje. Srdíčko nachází Schwind a dostává polibek a Schubert si stěžuje, že se mu láska pořád vyhýbá, tak dostává políbení také, a věnuje Innes skladbu Heideröslein, kterou ona vzápětí zpívá s doprovodem klavíru.

Scéna následující je umístěna na zámku Ochsenburg u Schoberova strýce. Schubertovi přátelé zpívají poslední dva řádky z Gesange der Geister über den Wassern, přichází Schubert a ptají se ho, co budou dnes odpoledne zpívat. Schubert si uvědomuje, že zapomněl, že je dnes čtvrtek, a že měl proto složit novou píseň, protože každý čtvrtek se zpívá. Schober říká, že právě dnes slíbil

slečně Therese Puffer, která se Schubertovi velmi líbí, že zazní nový Schubertův pěvecký kvartet. Schubert tedy odbíhá do zahrady a zanedlouho přichází zpět se skladbou již složenou. Skladba sklízí obrovské ovace, Puffer přichází k Schubertovi a políbí ho. Schubert ji žádá, nechť také ona sama zapěje, což Puffer učiní. Tvrdí, že ještě nikdy nezpívala tak lehce jako dnes, protože teď zpívala pro něj. Poté všichni odchází, jen Schubert zůstává ze svým monologem: „Miluje mě, miluje mě, políbila mě. Kéž bych jí už dnes zjevil svou lásku. Však musím ještě posečkat, až dostanu místo kapelmeistera. Když bude má opera přijata, zatřesu vavřínem, že jí zlaté dukáty do klína napadají, a pravím: Vem si mě takového, jaký jsem, buď mou múzou, mojí družkou, mojí útěchou, mojí vším. Ty, krásná Melusine. Já žiji jen pro tě, buď mou. Nyní však musím ještě zdržet svůj cit, abych zanedlouho získal cenunejvyšší...“

devátý obraz - slavnost u hönigů odehrávající se v tanečním sále muzikanti hrají na jevišti pod nímž se tančí po zvednutí opony jest tanec v plném proudu schubert diriguje po dohrání skladby se muzikanti přesunují k občerstvovacímu prostranství schubert se baví se schwindem že hrozně miluje theresu puffer zvanou melusine a že ona ho snad též neb mu v předešlém obraze vtiskla polibek především ale že se stydí jí to říci neboť ho nevzali na kapelmeistra a jeho opera ráčila být neúspěšnou schwind schuberta upozorňuje že by si měl dát na čas pan hönig se o theresu taktéž zajímá momentálně jí políbil paži schubert odvěcuje že hönig ho nebere protože nerozumí muzice a theresu zajímá umění ne peníze muzikanti začnou hrát vzápětí však mohl nejlepším hönigův přítel požádá o ticho a oznámí že hönig s puffer jsou zasnoubeni a poprosí muzikanty o tuš schubert zírá s vyřeštěnými očima taktovka mu vypadává z ruky muzikanti nenasazují mohl se diví co se stalo schwind přispěchává a schubertovi podává taktovku a ten oddirigovává menuet poté zahraje efisgais a velice smutní desátý obraz schubertiada u dr sonnleithnera kathi fröhlich hraje na klavír přistoupivší gymnich se jí táže zda je to její vlastní fantazie kathi odpovídá že nikoliv že to jest od přítele schuberta gymnich jej nezná a chtěl by jej poznat sonnleithner připomíná že celá vídeň mluví o skandálu na divadle spaun to vysvětluje po odehrání pohostinské hry ifigenie byl franzl blažený protože mildner zpíval překrásně v této povznesené náladě jsme sešli do lokálu kde vyřvával jeden rozjařený profesor to nazývají vídeňáci zpěvem mildner bučí na to franzl vyletěl a profesora udeřil doplňuje senger schober od toho zánětu nervů je jakýsi předrážděný baurnfeld a pracuje přespříliš kathi a když má žízeň pije přes míru sonnleithner ml celá vídeň se kochá jeho hudbou a on je chudý jak kostelní myš po této rozmluvě všichni až na kathi odejdou kathi uspořádává noty přichází schubert kathi říká že lituje toho co se stalo a schubert že nedokáže snášet takové nepravdivosti kathi se ptá co zdravíčko schubert nemohu pracovat pro mne je práce rájem nedělání peklem po jedné sklence vína mám klamně zdání síly jsem nejnešťastnější člověk mé nejjasnější ideály jsou přiváděny vniveč kathi schuberte milý schuberte vše se zase v dobré obrátí a nezvládáte-li obtíže překonat sám zdoáme je společně vstupují ostatní táží se schuberta zda cos nového zkompnul schubert představuje píseň die krähe po zpěvu shromáždění tvrdí že schubert mluví novou řečí plnou bolu a smutku to jest mluva mé duše oponuje schubert my však chceme slyšet muziku radostiplnou tvrdí dr sonnleithner co na srdci to na jazyku zde je moje nejnovější dílo odpovídá přeřáno je es dur trio po doznění dr sonnleithner to byla vaše řeč schuberte tyto dětsky jášající tóny jsou poselstvím z nebeských výšin a spaun uzavírá nechť trudnomyslnot a utrpení tvou cestu již nikdá nezkráží pozvedněmež své sklenice

Obraz jedenáctý v Schubertově pokoji situovaný. Přítomní kamarádi truchlí nad skonalým Schubertem a pronášejí srdceryvné řeči, že odešel největší z nich, že z jeho písní zurčely potůčky, voněli kvítka, cifrovali ptáčekové a tak. Na konci zapějí sbor z „Die Nacht“.

Dvanáct. Schubertova Múza recituje oslavné šestiverší na zemřelého genia. Zní hudba z Nedokončené.

Hra je z hlediska technického dobře proveditelná, na herce neklade velké nároky. Domnívám se, že hlavní role byly určena pro hudebníky a zpěváky, neboť ne každý herec je schopen dobře zazpívat Schubertovy písně a i profesí neherec se text kterékoliv z postav jednoduše naučí. Hry se účastní plno dalších postav, o jejichž přítomnosti nás informuje pouze výpis zúčastněných osob na začátku každého obrazu, v celé hře nepronesou jediné slovo a nemají předepsanou žádnou hereckou akci, jen že „stojí v hloučku a baví se“ a podobně. Bez předchozí vědomosti, kdo tyto osoby jsou, nelze jejich totožnost na jevišti odhalit. Seznámení se s Schubertovou tvorbou je dle mne také jediný obhajitelný důvod, pokud by se tato hra tak jak je psána realizovala, protože po stránce obsahové a vůbec dramatické a divadelně-funkční dosti propadá. Dialogy i monology jsou obsahově plytké, jen obyčejným, nevýrazným způsobem sdělují, co se stalo či co se stane. Případný divák by musel být předem obeznámen s životem páně Schuberta, protože jinak se v této situační koláži bude ztrácet.

Hra dokumentuje to, že prababička měla asi přece jenom lépe zvládnuté poetické hříčky, než dramatické divadlo.

Prababiččini skladatelé

Říkal jsem si, že je škoda, že se z jejich her nic nedochovalo. Však prateta mě vyvedla z omylu, neboť mi řekla, že několik jejich her má schované doma, to jest u mé babičky Pavly Gailly, Arna Nováka 6, v zásuvce spolu z různými výstřižky z novin se zprávami o chystaném divadle či recenzemi na proběhnuvší představení. A skutečně jsem tam po nedlouhém hledání s babičkou zmíněné dokumenty našel. Vedle rukopisných i strojopisných divadelních her, výstřižků z periodik, velkoformátových pozvánek na představení, osobních dopisů a dokumentů jsem našel i plně dochovaný notový materiál k jedné z her, Im Reiche der Blumen, od skladatele Adolfa Dworzaka dochovaný v partituře v rukopisu, v klavírním výtahu a hudba je rozepsána i pro jednotlivé nástroje.

Soudě podle výstřižků z novin byli prababiččini dvorní skladatelé Adolf Dworzak, Oswald Pawlik a Josef Slavětinsky, brněnští Němci. O panu Adolfu Dworzakovi se mi nepodařilo nalézt nic. Jen z jedné věty v novinách lze usuzovat, že byl zdejší učitelem hudby. Prateta si na něj vzpomíná jen mlhavě. O Josefu Slavětinském taktéž není k nalezení nic.

O Oswaldu Pawlikovi již nějaká zmínka existuje - na internetovém Österreichisches Musiklexikon, Kommission für Musikforschung, Verlag der Österreichischen Akademie der Wissenschaften, na adrese http://www.musiklexikon.ac.at/ml/musik_P/Pawlik_Oswald.xml, která je novějším přepisem ze stránky http://hw.oeaw.ac.at/oebl_7/367.pdf, což je oskenovaná kniha Österreichisches Biographisches Lexikon 1815-1950, se píše následující: (překlad)

Pawlik Oswald, muzikant a hudební pedagog *Großblowitz (Lovčice, Morava), 14. 12. 1864; † Brno 25. 12. 1933. První hudební vzdělání získal od svého otce, řídicího učitele v Brně, studoval 1876 – 79 na brněnské Škole hudebního spolku (Musikvereinschule) housle u Streita, pak až do roku 1882 ve Spolku pro provozování církevní hudby (Kirchenmusikschule) ve Vídni u J. Böhma varhany, zpěv a kompozici, u Tischera housle a roku 1883 složil státní zkoušku z tohoto oboru. Následně byl nejprve varhaníkem ve Znojmě, od roku 1885 v Brně, kde také v letech 1886 – 1903 působil jako učitel na Škole hudebního spolku, a mimoto pracoval v letech

1889 – 1914 ve slepeckém ústavu. 1897 – 99 studoval u L. Schmida, F. Krejčího a Robinsona klavír a roku 1904 složil státní zkoušku z klavíru. Od roku 1909 vyučoval jako c. a k. učitel hudby na brněnském učitelském semináři (Brünner Lehrerseminar), byl členem zkušební komise pro obecné a měšťanské školy. Od roku 1917 působil jako ředitel kůru u sv. Jakuba. Pawlik byl považován nejenom za skvělého učitele, ale i za výkonného a skládajícího hudebníka. V roce 1918 obdržel titul profesora.

(Na tyto stránky se nyní již nelze bezplatně dostat.)

Hudba v prababiččiných hrách

Hudba hrála v prababiččiných dílech podstatnou roli. Velké části her byly již při psaní psány jako slova písně, ke které měla později vzniknout melodie, vždyť přeci zpěvy písniček se používají téměř v každém dětském divadle!

Z ničeho, co jsem našel, nejde odvodit, zda měla divadla nějak oddělenou pěveckou a taneční složku, či jestli to bylo jedno a totéž. Při tak mohutném osazenstvu, jak mi říkala prateta, bych předpokládal, že větší děti měly textově náročnější role a tvořily sbor nebo zpívaly sóla, zatímco menší dětičky tvořily compars – houfy tancujících kytiček, trpaslíčků, andílků a pronášely sborové recitativy či se připojovaly v refrénech písní.

Je ku škodě věci, že se výše vychvalovaná hudba Oswalda Pawlika ke hře Mutter Erdfried Weihnachtstraum nedochovala, neboť jestliže recenzent své hodnocení hudby příliš nenadsazoval, tak by se mohlo i dnes jednat o plně funkční dětskou hru, anžto zdesenacházející básně jsou velice zdařilé. Jak jsem již říkal, děj je takový, že postupně přicházejí na prkna postavičky představující nějakou pohádkovou bytost a vykládají své příběhy v dlouhých rýmovaných básních, poté odejdou a pomocí nějaké písňové propojky se zjeví další Pohádka a zdělí, co má na srdci. Musím vyzdvihnout, že takto zdařile zveršované pohádky jsem v českém podání ještě nezaznamenal, proto by bylo záhodno, kdyby někdo tuto hru převeršoval do češtiny, či ještě lépe, kdyby se tato hra provozovala v němčině a sloužila zároveň k výuce němčiny, protože němčina je zde poměrně snadná. Namísto různých nesmyslných a nezáživných článků v učebnicích, kterými jsem měl i já tu čest se prokousávat, by mohla být do každé kapitoly zahrnuta jedna rýmovaná pohádka na vylepšení slovní zásoby. K úplnosti hry by bylo třeba znova zkomponovat muziku.

A tak jedinou pohádkou s cele dochovaným notovým materiálem je Im Reiche der Blumen. Hudbu k tomuto dílu složil skladatel Adolf Dworzak, prý prababiččin dobrý přítel. Písně jsou jednohlasé, nevelké pěvecké náročnosti, tak, aby to mohli zazpívat neškolené děti, převážně durové, ale s nečekaně bohatým nástrojovým doprovodem: flétna, hoboje, klarinet I a II in B nebo in A, fagot, lesní roh in F, trumpeta in A, pozoun, tympány G a D nebo F a C, velký buben, zvonkohra, housle I a II, viola, violoncello, kontrabas. Partitura obsahuje 10 skladeb. Skladby obvykle začínají nástrojovou předehrou se zazněním zpěvní melodie nebo i bez ní, poté následuje přezpívání písně sborem či sólistou. Dílo bylo sepsáno a secvičeno k 60. výročí panování císaře Franze Josefa I., začíná proto oslavnou písní na císařovu počest. Čtyři první písně ze hry v partituře jsou k v příloze č. 2 a č. 3, jakož i ukázka rozepsaných partů v přílohách č. 4 a č. 5. K poznání Dworzakova skladebného slohu přikládám ještě klavírní skladbu Heimatsklänge – Walzer von Adolf Dworzak v příloze č. 6. Jak je vidět z notových příkladů, jsou jednotlivé party

opravdu velmi nenáročné, až primitivní, pročež soudím, že na nástroje hrály děti (i přiložená skladba Heimatsklänge je velmi nenáročná, použitelná nejvýše jako instruktivní skladbička). Proto je spodivem, že ve výše citovaném článku z Tagesbote aus Mähren und Schlesien, 19. listopad 1911, č. 589, strana 2: "Weihnachten in Märchenlande" se říká, že o hudební produkci se starala Koprziwova Salónní kapela. Je možné, že je to tím, že to byla jiná hra, a pan Dworzak napsal něco lepšího, protože hrát tyto noty není nic moc. Housle stále hrají melodii zpěvu, flétna, když hraje, tak až na pár vyhrávek hraje se zpěvem unisono taktéž. Ostatní nástroje tvoří harmonickou výplň. Dworzakovi melodie jsou umělé, působí strojově. Osobně bych v této hře slyšel raději nějaký jednoduchý, lidově znějící jednohlas či dvojhlas a dal bych více prostoru instrumentální hudbě. Jediným instrumentálním kusem je No. 7 Festmarsch jako vstupní skladba ke druhému jednání, viz příloha č. 6. Začíná úderným pomalým pochodovým forte rytmem v akordech F, b, F, b, F, b, F – střídání tóniky a molové dominanty - a pokračuje kadencí C, a, F, h zm, C, končí tedy na subdominantě, potom opět následuje F, b, F, b, F, b, F s pokračováním C, a, v rychlém sletu F, D7, g, a zakončením F, C, F, poté následuje čtyřtaktový mezidíl v pianu s odlehčující melodií v F dur bez kontrabasů, tympán, pozounu a trumpety a flétny s hobojem a poté opět tutti forte F, d, F, d, F, d, F, C, a, F, D7, g, F, C, F. Následuje repetice. Tato část díla je s přehledem nejlepší, poté opět upadá do podprůměru. Patrně je to tím, že si zde skladatel nemusel cucat z prstu melodii a vsadil na působivý akordický sled.

O překladu prababiččiny hry Im Reiche der Blumen

Ostatně, abych zde nemlžil o jakési hře Im Reiche der Blumen, tak tato je ve své naskenované podobě z originálu k nahlédnutí v příloze č. 8, hlavně však v příloze č. 9 (simultáně na souběžných stranách, příloha jest samostatnou publikací) jest uložena tato hra mnou do češtiny přerýmovaná, kterýžto počin považuji za nejpodstatnější na celé této mojí práci vůbec. Při překladu jsem postupoval tak, že jsem si nejprv básně z němčiny přeložil jako významový text, a následně jsem sáhodlouhé hodiny trávil tím, že jsem se tento hrubý materiál pokoušel narvat do veršů tak, aby počty slabik v řádku přeloženého odpovídaly počtu slabik původního. Podařilo se mi to né všude, a téměř nikde jsem nedokázal uchovat původní metrum, to je, jak jsem zjistil, nad mé síly, neboť přízvučnost němčiny se od české akcentace poměrně odlišuje. Vpodstatě to překáží jen u písní, které jsou skládány na německy přízvučný text, avšak ony stejně nejsou dobré ani tak, takže špatné přízvučky to už nepokazí. Původní hra je věru milou, naivní dětskou pohádkou s morálním obsahem, což, jak se mě jeví, není po 100letém vyrušení z klidu postačující pro dnešní postmoderní směřování společnosti, proto je od původna mimo metrum velice vychýlen smysl a vyznění této hry, je-li vůbec ještě nějaký. Je to upraveno k obrazu mému, a spíše nežli o převertování lze mluvit o zvrácení či přežvýkání hry do češtiny. Aby čtenář mohl můj překladatelský prvopočin kvalifikovaně odsoudit či tolerovat, je zapotřebí, aby uměl německy a dvě verze hry četl zaráz či po sobě.

Závěrem

Závěrem bych chtěl dodat, že původním záměrem této práce bylo osvětlit jednu z mnoha zahalených částí neprofesionální divadelní minulosti na území Brna a poodkrytí mých rodinných kořenů. Chtěl jsem zjistit, zda si divadla mé prababičky uchovala svou životnost a jsou alespoň některá i dnes realizovatelná, třeba i s „mírnými“ úpravami, což jsem si ověřil po překladu jedné z her do češtiny a následného pozitivního ohlasu mezi mými kamarády, kteří tvrdili, že by si v případném provedení rádi zahráli. Dílo se bohužel doposud nerealizovalo, zkusím najít režiséra, který by byl ochoten se tohoto úkolu ujmout.

Při prvním odkrytí nánosů prachu z prababiččiny pozůstalosti jsem zasájal objeviv kila popsaného notového papíru, která vypadala, že se bezprostředně týkají uschovaných her. Po podrobnějším prozkoumání jsem však zjistil, že až na dvě skladby jsou to vše noty k jedné hře – Im Reiche der Blumen – rozepsány do kopií, partů a klavírního výtahu. To by však ještě nebylo samo o sobě špatné, kdyby ona hudba v notách obsažená nebyla nevalné kvality. Chtěl jsem zjistit něco o jejich autorovi, Adolfu Dworzakovi, zda složil i něco jiného. Ni toto se nezdařilo. Prababičce slouží ke cti, že při realizování svých her se spojila i s jiným skladatelem – Oswaldem Pawlikem, který je už slovníkově zachycenou osobností, musel tedy něco umět.

Za výstupní prvek práce bych, mimo překlad hry pro možné provozování, považoval skutečnost, že jsem zaznamenal ženu, která se krom jiného významně zasloužila o provozování divadla německými školáky, že pro ně připravila krásné, kultivující poetické hry a dokázala k jejich realizaci přitáhnout spoustu lidí „od fochu“ a dostat tato představení na největší německá brněnská divadla.

Das Resumé

Diese Klausurarbeit befasst sich mit meiner Uroma Luise Gailly-Polaschek, die in den ersten zwei Jahrzehnten des zwanzigsten Jahrhunderts künstlerisch aktiv war. Seiner Nachlass habe ich bei meiner Oma, seiner Schwiegertochter, in der Schublade gefunden. Luise Gailly-Polaschek hat ihre Theaterspiele überwiegend für Kinder geschrieben, ein paar auch für die Erwachsene, aber diese haben nicht solche Qualität. Von ihren Spielen spricht anerkennend die zeitgenössische Presse, einige Artikel führe ich auf. In ihren Stücken spielen auch die Musik und die Tänze eine wichtige Rolle. Leider haben sich Noten nur zu einem Spiel erhalten - nämlich zu dem Märchen „Im Reiche der Blumen“ – welches ich ins Tschechische übersetzt habe. Der Komponist dieser Musik ist näher unbekannter Adolf Dworzak und beurteilend nach dem gefundenen Notentext, gar nicht ein guter. Ausführlicher verlege ich mich auf das prosaische Spiel „Franz Schubert“, weil das wahrscheinlich das einzige Spiel über diesen Komponist ist. Ich finde, dass meine Uroma sehr gute Dichterin war, nicht aber gute Dramatikerin. Meine Urgroßmutter war auch politisch und gesellschaftlich aktiv, worüber seine Mitgliedschaft und Vorstand im Frauenbund und Frauenerwerbverein zeugt.

Seznam zjištěných her Luise Gailly-Polaschek a informace o jejich stavu

Chronologie je u prvních 4 her, dále jsou seřazena díla náhodně:

1. **Weihnachtspiel** (Vánoční hra) – sepsáno Luisou Polaschek. Uvedeno sekci „Práce s dětmi“ spolku „Frauenbund“ navštěvovaného školní mládeží 22. prosince 1906 v tělocvičně na Cejlu. Vydáno spolu s „Ein Märchen“ (Pohádka) spolkem Frauenbund patrně v roce 1906. Vytiskl Rudolf M. Rohrer v Brně. Cena 40 h. Dochováno v tištěné podobě.
2. **Im Reiche der Blumen** (V říši květin) hudba Adolf Dworzak, taneční korepetitorka Erika Raymann. Dochováno ve strojopise.
3. **Weihnacht im Märchenland** (Vánoce v říši pohádek), premiéra v listopadu 1911, hudba Adolf Dworzak.
4. **Mutter Erdfrieds Weihnachtstraum** (Matičky Erdfriedovy vánoční snění), nastudoval pan Lehner, hudba Oswald Pawlik, taneční korepetitorka baletní mistryně Marie Strobl. Dochováno ve strojopise.
5. **Der Kaisertraum** (Císařův sen). Ztraceno.
6. **Hans im Himmel** (Honza v nebi), hudba Josef Slavetinsky, taneční korepetitorka Erika Raymann. Dochováno ve strojopise.
7. **Franz Schubert**, nastudování Leopold Tramer, hudební nastudování Theo Soffer, taneční korepetitorka Erika Raymann, klavírní doprovod Dr. Artur Zerzavy. Hra v próze. Dochováno ve strojopise.
8. **Die Überraschung** (Překvapení), hra pro dospělé v próze. Dochováno ve strojopise.
9. **Der Frühling kommt - Ein Blumen-Märchen - Spiel mit Singen und Tanzen** (Jaro přichází - květnatá pohádka - hra se zpěvy a tanci), hudba Josef Slavětinsky. Dochována píseň Sněženky s klavírním doprovodem a Vyprávění motýla – melodram.
10. **Der Mutter Ehrentag** (Památný matčin den), klavírní doprovod Fanny Oberth, taneční korepetitorka Erka Raymann.
11. **Die neue Präsidentin**, Lustspiel in 2 Akten (Nová prezidentka, komedie ve dvou obrazech).

Seznam pramenů

1. Prababiččina pozůstalost.
2. http://www.literature.at/webinterface/library/ALOOK_V01?objid=1190&zoom=2&ocr=&page=1 .
3. http://hw.oeaw.ac.at/oebl_7/367.pdf .
4. Ústní vzpomínky mé prarababky Marianny Gailly.
5. Věra Bednářová: Luise Gailly-Polaschek, strojopis, strana 172 – 173, vlastním pouze kopii těchto dvou stránek a neumím dohledat, odkud pocházejí. Věra Bednářová se věnovala dějinám žen.

Seznam příloh

1. hra Franz Schubert
2. partitura 1
3. partitura 2
4. party 1
5. party 2
6. Heimatsklänge
7. Fetsmarsch
8. kopie hry Im Reiche der Blumen (V příložené publikaci)
9. překlad hry Im Reiche der Blumen (V příložené publikaci)

Handwritten: Schiller's Buch

Frank Schubert
Festspiel
in zwölf Bildern

von Louise Gayley -
Präsidentin

I. Bild

offene Landschaft, Blick auf den Wienerwald

Personen:

Rollen: Paar

" Glück

" Schönheit

" Freude

Liebe

Freundschaft

Treue

Schmerzen

Das Lied

Donnerwetter

Stefansturm

4 Bachanten

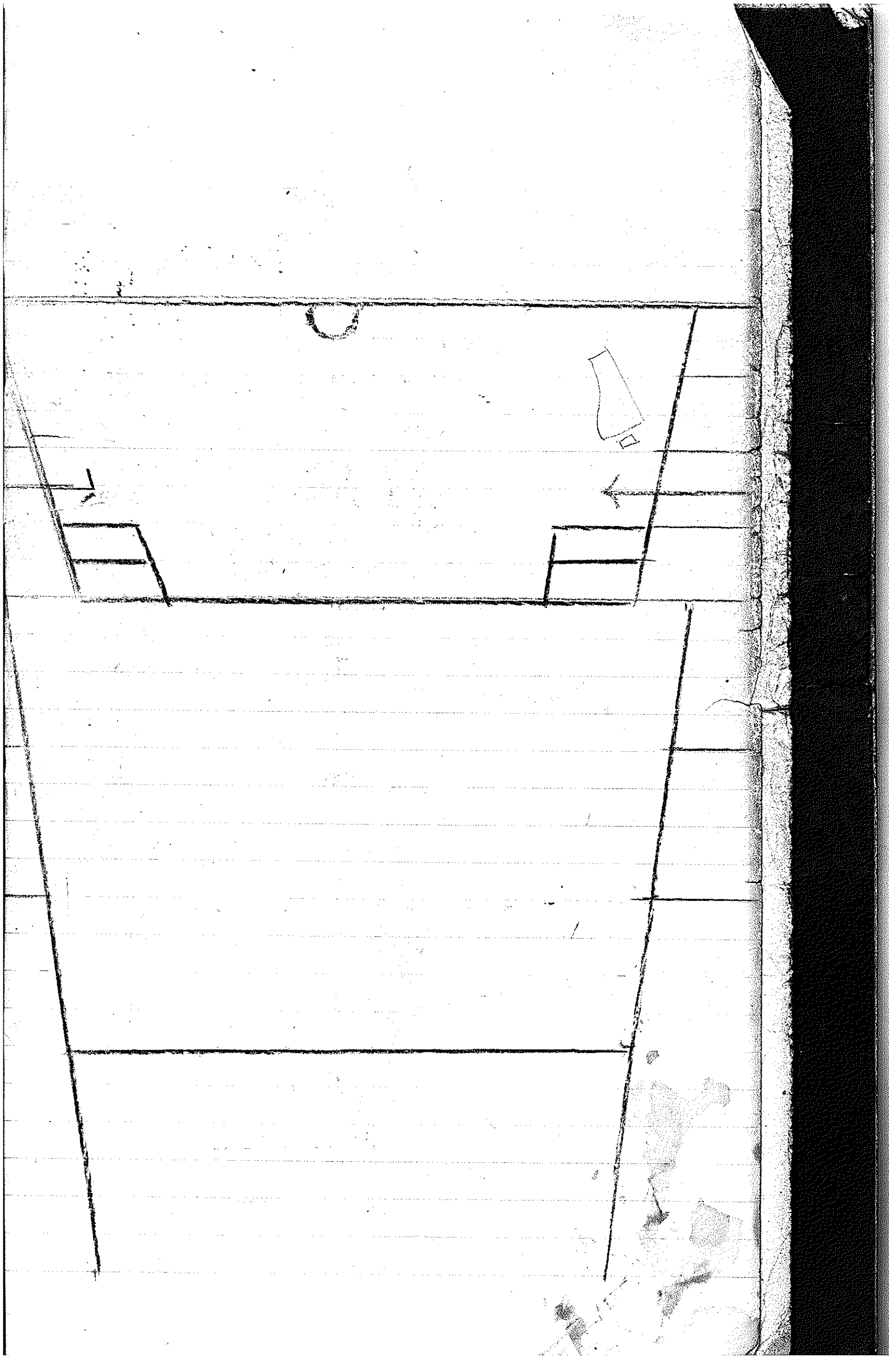
4 Zefen

Musiknummern: 1. Melodram unter der Szene, im Orchester

(4 Geigen mit Violine u. Triangel)

(Film Brise v. J. Leene) 2. Wegelied: „Stufen, Pfaden, felder süßer Stunden
mit Klavier“

{ 3. Ballettmusik aus „Rosamunde“
16 Stimmen

FRANZ SCHUBERT.

1. Bild.

Personen: Glück, Schönheit, Freude, Parze, Mäusen, Phantasie, Liebe,
Freundschaft, Treue, Schmerz, das Lied, Donauweibchen,
Stefanstern, Bachanten, Klfen.

Regie: Offene Landschaft, Blick auf den Wienerwald, Parze am
Webstuhl der Zeit, das Buch des Lebens auf dem Schoosse.
Man hört ein seltsames Klingen! Das Glück von der einen,
Schönheit und ^{Freude} Glück von der anderen Seite komend.

Schönheit ~~Freude~~ / / / / / ~~Glück~~

Glück: Schwestern das war ein Sternklang,
Aus himmlischen ^PShären, ein eher'n Gesang.

Schönheit: Schwestern was mag das wohl bedeuten?
Wer könnte uns das Rätsel deuten?

Parze: Ich, die wissende Parze der Zeit
Bin gerne zur Lösung des Rätsels bereit.
Vernehmet also und lasst euch verkünden
im weissen Hause unter den Linden
kam jetzt ein Menschenkind zur Erden
der Lieder Fürst soll es einst werden.
Es ist der Unsterblichkeit geweiht
seid ihr zur Patenschaft bereit?

Freude: Mit tausend Freuden, hier meine Hand.

Schönheit und Glück: Wir sind es, wir sind es allesamt.

Parze: Daß bringet die Mäusen alle herein
nicht eine darf fehlen in euren Reih'n.

Freude: Was du geheissen Parze, es sei,
wir holen alle, alle herbei.

Freude, Glück
Schönheit ab.

Parze: In das Bäch der Zeiten schau ich hinein,
sein Leben ist verzeichnet drein.
Und nach des Ewigen weisen Rat,
ist vorbestimmt des Schicksals Saat.

Parze: Die Freundschaft strahlend im Lichterglanz
Reicht ihm mit der Leier den Lorbeerkrantz.
Doch irische Liebe, irdisches Glück
drängt des Sängers Muse weit zurück.
Sie will die einzig Geliebte sein
sie ist das Lied, sie beherrscht ihm allein.

Freude
Schönheit und Glück bringen Musen u. andere Idealgestalten herein.

Schönheit, Musen, Elfen, Bachanten und Feen
sie alle wollen als Paten gehn
andere und Wien der heiteren Musen Statt
die singende klangende Wienerstadt
entbleibt dem Kind ihren Willkommgruss
den das Donauweibchen bestellen muss.

Parze: Die Phantasie vermissen ich hier

Freude: Ihren Verbleib o Parze melde ich dir.
Sie steht an der Wiege bei dem Kind
Singt Schlummlieder weich und lind.
und führet über Zeit und Raum
Ihr Patenkind hinweg im Traum. X

nicht unten

~~Hinter der Scene hört man das Lied »Schlaf holder Knaben. Dann intor-
nirt das Orchester das Ballet aus Rosamunde.~~

Freude: Zu diesen Weisen so wärend schön,
könnt ihr auch alle im Tanze drehn.

~~Das Ballet soll so ausgeführt werden, dass das Donauweibchen mit dem
Sturmansturm das Mittelstück bilden.~~

Handwritten notes and corrections in cursive script.

~~Balletmusik (aus Rosamunde)~~

~~Gruppe!~~

~~Verhängnis fällt!~~

X

Sie rümpf sie dem Kinde in den Sinn,
Ihr könnt sie hören, leuchtet hin!

Handwritten signature or initials.

Im Reiche der Blumen.

Märchenspiel in 2 Acten mit Gesang u. Tanz.

Music

von

Adolf Dvorzak.

No. 1.

Stückwort: "Im Kopf mit, jetzt lebet den Traum."

Musica

Flauto

Oboe

Clarinete I (in

Clarinete II (alt)

Fagotto

Cornu in F.

Tromba in C.

Trombone

Timp. in G. u. D.

Singulime.

Musica

Violino I.

Violino II.

Viola

Cello

Basso

In was Jesu-Christus-lein, das Von dem Heil'gen Himmel-zelt!
 In was-herafft mit Gold ein Welt!

3 Verse.

R. I. Lied.

Mässig.

Flauto

Oboe

Clarinete I. d.

Clarinete II. d.

Fagotto

Corn in F.

Violino I.

Violino II.

Viola

Cello

Basso.

Mia ko - bar das Jauchee das
 Feig ist na - chst. *Mia* ge - niß an dem

Vahing'at' d'ant in der Naht sind bewahrt. O'ber die b'm d'ant Kom - me für mich und so'

Handwritten musical score for a choir, consisting of ten staves. The score is divided into five measures by vertical bar lines. The lyrics are written on the seventh staff. The music is in a key with one sharp (F#) and a common time signature (C). The notation includes various note values, rests, and dynamic markings. The lyrics are: "Lied, mit Hülffun der An. gen mit Ho. fen im G. nade." The score concludes with a double bar line and repeat dots.

N° 3. Walzer.

Waltzer tempo.

Andante $\frac{3}{4}$

The musical score is written for a full orchestra and includes the following parts:

- Flauto
- Oboe
- Clar. I in D
- Clar. I in A
- Fagott
- Cornu in F
- Tromba in A
- Tuba
- Timpani in F
- Cassa
- Singstimm
- Viol. I
- Viol. II
- Viola
- Cello
- Basso

The score is in 3/4 time and features a variety of musical notations, including rests, notes, and dynamic markings such as *div.* and *ff*. A large diagonal line is drawn across the middle of the page, likely indicating a section break or a specific performance instruction.

Handwritten musical score for a choir and piano. The score consists of 11 staves. The top two staves are for the vocal parts (Soprano and Alto). The next two staves are for the piano accompaniment (Right and Left Hand). The bottom five staves are for the vocal parts (Tenor and Bass). The lyrics are written in German: "und Ja-hel of-ten, es-um-mig-lich ist uns zu-se-hen".

This page contains a handwritten musical score for a choir and piano accompaniment. The score is written on 15 staves. The top two staves are for the vocal parts, with lyrics written below them. The bottom three staves are for the piano accompaniment. The music is in a key with two sharps (F# and C#) and a common time signature. The lyrics are in German and describe the birth of Jesus.

The lyrics are:

Ich bin ein Kind, ein Knabe
 der ist von Maria
 geboren.

The musical notation includes various note values, rests, and dynamic markings. The piano part features a steady accompaniment with chords and moving lines.

A handwritten musical score for a multi-instrument ensemble, consisting of 14 staves. The score is written in a key signature of one sharp (F#) and a common time signature (C). The instruments represented include a piano (top two staves), a violin (third staff), a viola (fourth staff), a cello (fifth staff), a double bass (sixth staff), a trumpet (seventh staff), a trombone (eighth staff), a saxophone (ninth staff), a clarinet (tenth staff), a flute (eleventh staff), and a bassoon (twelfth staff). The bottom two staves are for the vocal line. The music is organized into measures by vertical bar lines. The vocal line includes the lyrics: "lu lu lu lu - lu lu - lu lu lu lu lu lu lu lu lu lu lu!". The score concludes with a double bar line and a fermata on the final note, followed by the word "fine." written in cursive on the right side of the page.

fine.

R. H.

I. Stückwort: "Woll'n wir uns dem Janne weihn!"

II. Stückwort: den Schläger hin. (Rose kniet)

Allegretto.

Flauto. *f*

Oboe *f*

Klarin. in B. *f*

Clarin. in E. *f*

Fagotto *f*

Corn in F. *f*

Trumba in B. *f*

Tromme *f*

Triangel *f*

Glockenspiel *f*

Singol. *f*

Viol. I. *f*

Viol. II. *f*

Viola *f*

Cello *f*

Basso *f*

Mixtur

Min. yato uia fan

für sie. für der Lütten alle Flötslein kling kling kling. Mit bangen Ohrengehör wie für für sie. für.

Der Himmel ist die Wohnung
 der Herr ist der König
 der Herr ist der König
 der Herr ist der König
 der Herr ist der König
 der Herr ist der König

This page contains a handwritten musical score for a vocal and instrumental ensemble. The score is organized into five measures, each separated by a vertical bar line. The vocal line is the central focus, with lyrics written below the notes. The lyrics are: "la li la la", "la la la la", "la la la", "la la la la la", and "la!". The instrumental parts consist of multiple staves, including a grand staff (treble and bass clefs) and several individual staves for different instruments. The notation includes various note values, rests, and dynamic markings. A "piano" marking is visible in the fourth measure. The score concludes with a double bar line and a fermata over the final note.

la li la la la la la la la la la la la la la la la!

Flauto

"Im Reiche der Klümmen." v. Adolf Jarnach

1. *All. mod. 2*

pp.

3 Takte.

atacca

2. *Moderato 12*

3 Takte.

3. *Waltzer*

pp.

Viol. II. "Im Reiche der Blumen."

v. Adolf Tarsch

Allgro.

1.)

3 Takte

Moderato

2.)

3 Takte

Waller.

3.)

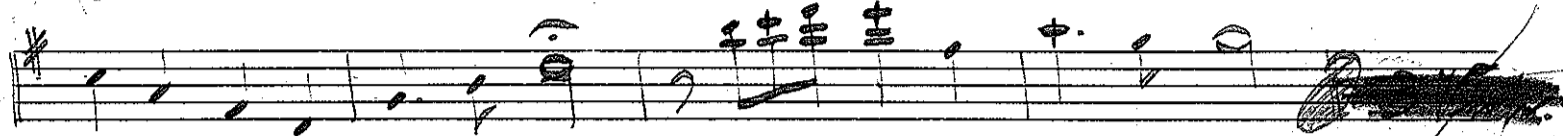
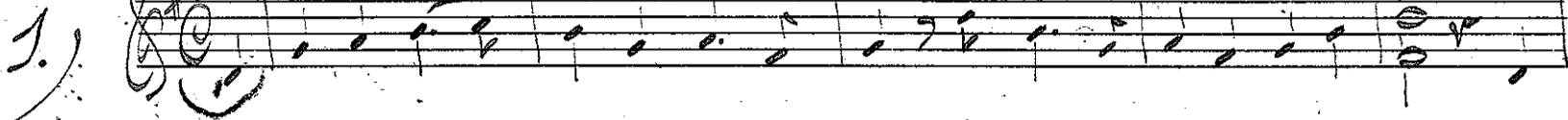
3 Takte

Viol. I.

I. Part. Solo.

Im Reiche der Stimmen " Adolf Bruckner

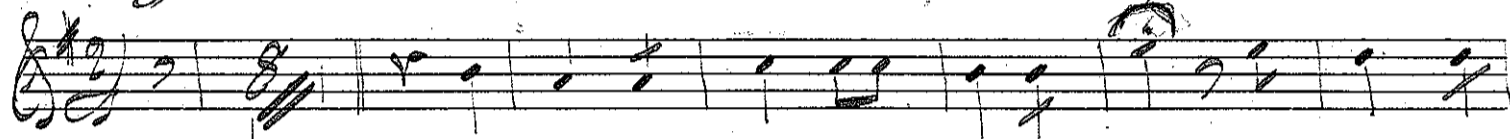
Allergro

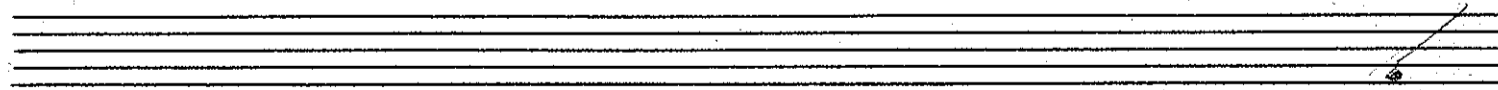
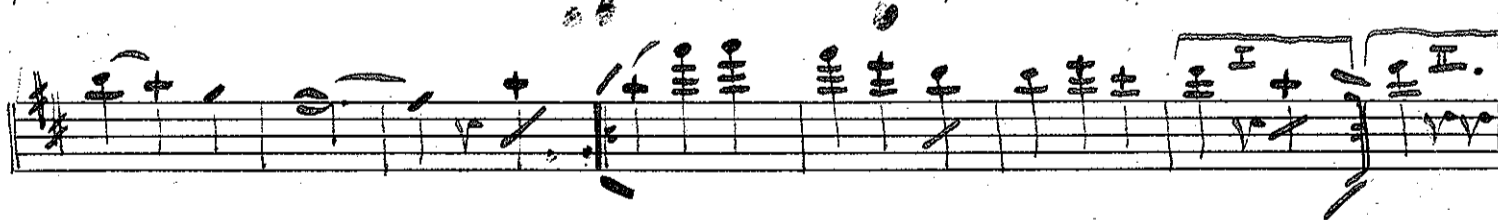
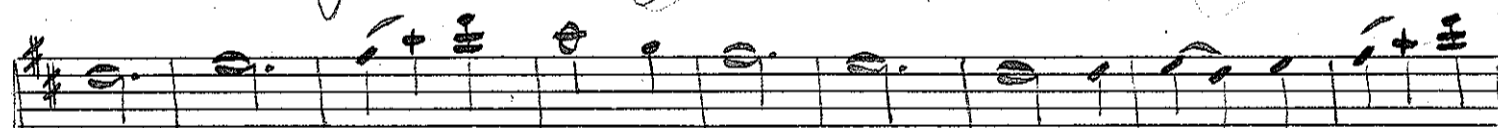
sofort weiter

Allegro

Moderato

Allegro

3. Göttliche Kraft

Timpani I & II. und kl. Trommel, Glockenspiel. A

Im Reiche der Kolumnen „Auf Marsch“

1.) *Allegro.*

3 *Tromp.*

2.) *tacet.*

3.) *D & A Walker*

kl. Tr.
I. I.
Timpani

Glockenspiel.

4.) *Allegretto.*

F. Solo.

6.
Timpani.

Loose Trommel & Triangel.

"Im Reiche der Blumen" v. Adolf Strunak

Nr 1, & 2 Tacet.

3.)

Wolzer 8 20 mens I. II.

trassen

Triangel

Allegretto.

4.)

5.) Tacet. folgt Nr 2 Nr 6 Tacet, kommt Nr 10

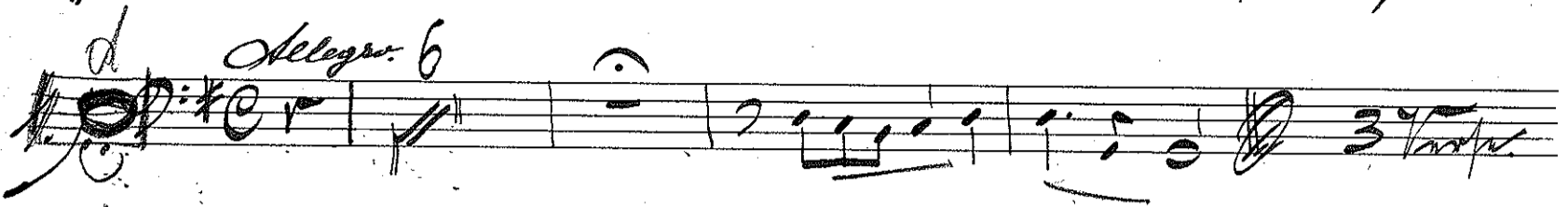
folgt Nr 3 mit Korpspiel.

Ende I Akt.

Tosame I.

Im Fleische der Blumen v. Adolf Jansson

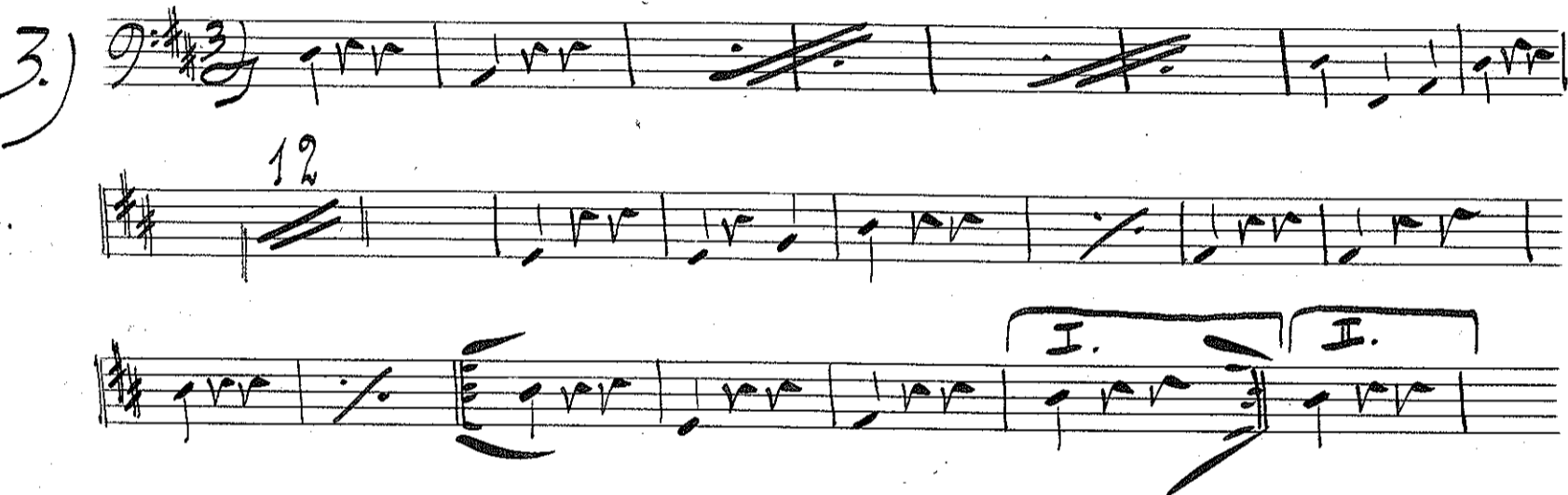
1. *Allegro 6*

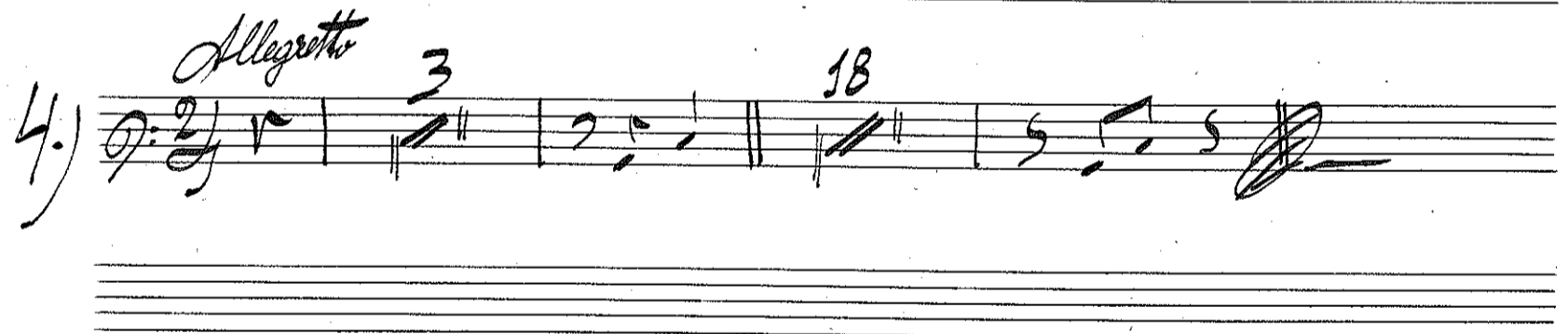
2.) *tacet*

Wahler

3.)

4.) *Allegretto*

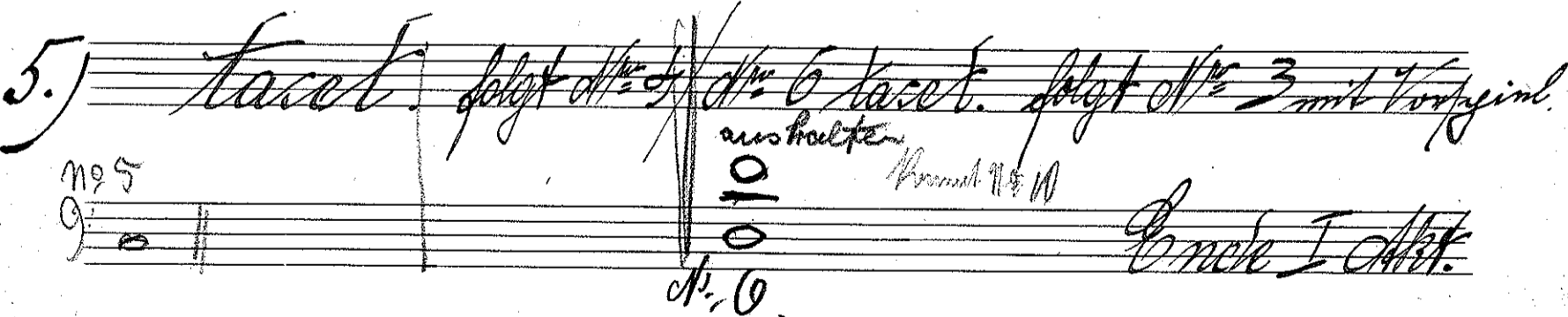

5.) *tacet* folgt *Allegro 6* *tacet* folgt *Allegretto 3* mit Vorzeichen.

aushalten

Grund 11 & 10

Ende I. Akt.

Fagott.

Im Reiche der Stürme, v. Adolf Janssen

Allegro.

1.)

Moderato. 1 mal

2.)

Waher

3.)

Corn I & II. in F

"Im Reiche der Blumen" v. Adolf Dreier

Allegro

I Horn

1.)

Moderato

2.)

Walzer

3.)

Clarinetto II in A.

Im Reiche der Stimmen v. Adolf Jurek

Allegro.

1.)

3 Trup.

Moderato.

2.)

3 Trup.

Waltzer

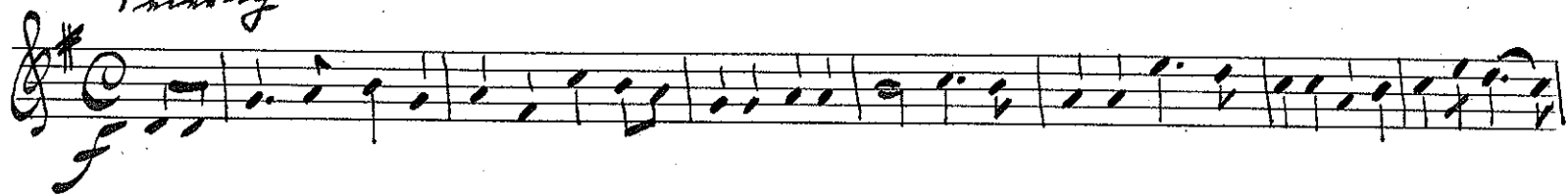
3.)

I. I.

in B

Nr. 9 Jubelhymne.

Freudlich

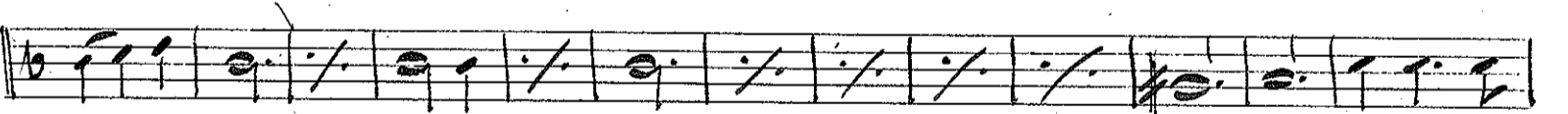
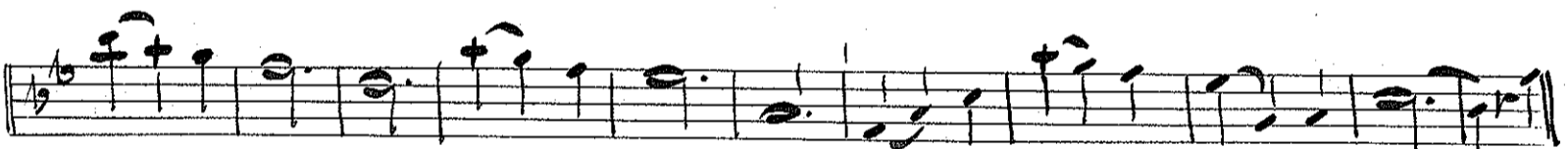
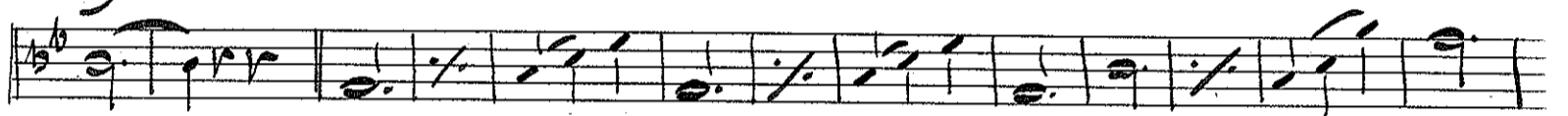

3 1/2 Krp

Nr. 10 Walzer

in A.

~~Freudlich~~

Nr. 11 Volkshymne Feind

2 Krp

2

Tromba I in A.

Im Reiche der Blumen, v. Adolf Tross

1.) *Allegro 6*

2.) *tacet. in A*
Walker

3.)

in B Allegretto.

4.)

5.)

5.) *tacet. folgt 4/4 6/8 tacet, folgt 4/4 3 mit Kopfzeil.*

Conc. I Abt.

Oboe

Im Reiche der Blumen, v. Adolf Jensch

1. *Allegro.*

1 3 Tutti

Contracca.

2. *Moderato.*

I. II. III. Vers

4 3 Tutti

Wahler

3.

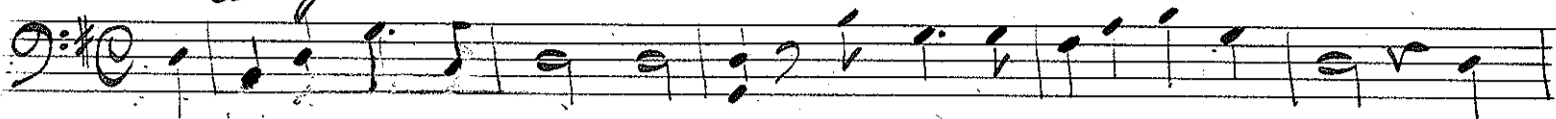
10 I. I.

Cello.

Im Kreise der Blumen. v. Adolf Jenschke

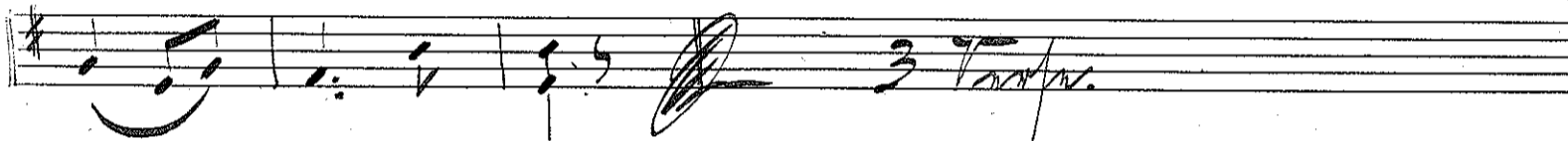
Allegro

1.)

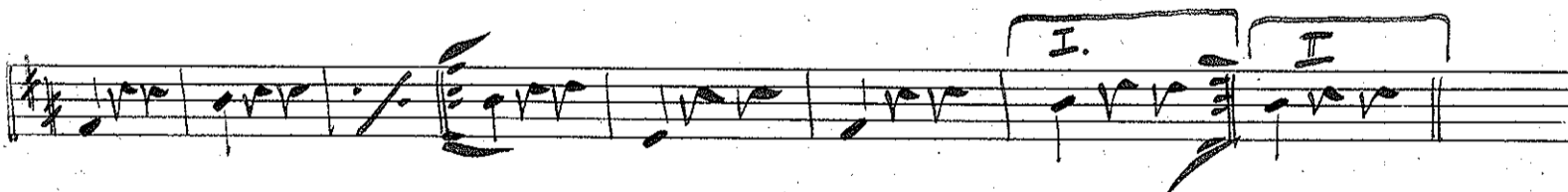
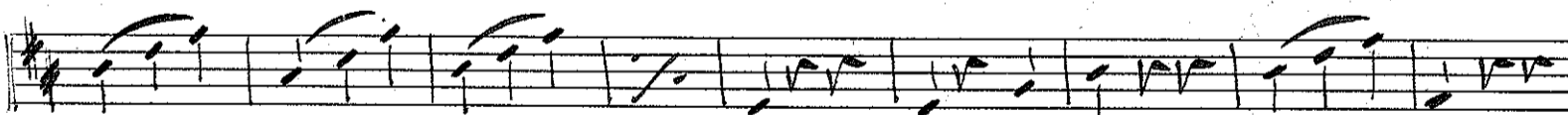
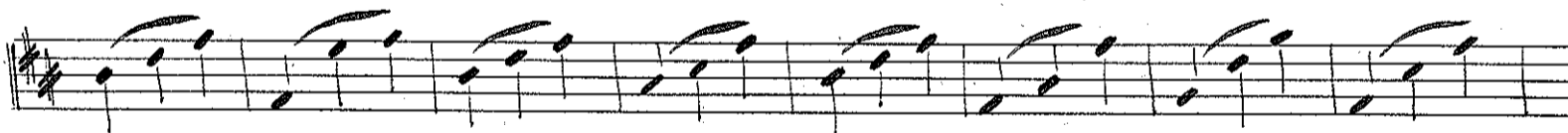
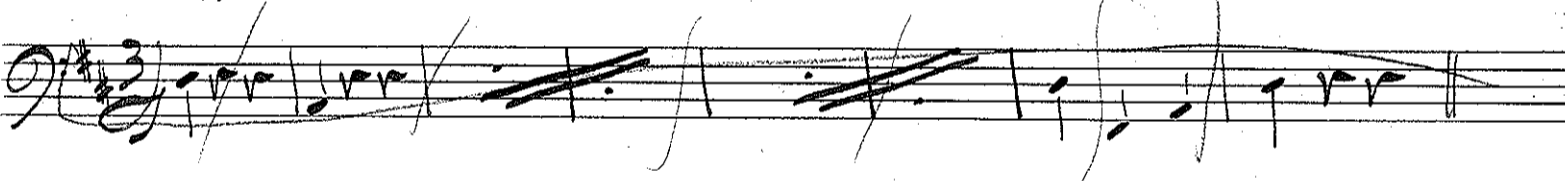
Moderato 8

2.)

Walzer.

3.)

Piano.

Seimatsklänge *Walter von Adolf Bismarck*

Maestoso.

4. Linie
2. Linie
mg

Allo

dim.

p

Walter A. B.

In tempo di fine.

Allegro

Stato

Walter

Eingang.

No 2

This is a handwritten musical score for piano, titled "Eingang." (Introduction). The score is written on seven systems of staves, each system containing a grand staff (treble and bass clefs). The key signature is one sharp (F#), and the time signature is 3/4. The score begins with a dynamic marking of *f* (forte) and includes various musical notations such as notes, rests, slurs, and ties. The piece concludes with a double bar line. The handwriting is clear and legible, typical of a composer's manuscript.

No 4

Coda

Handwritten musical score for piano, consisting of four systems of staves. The first system has two staves. The second system has two staves. The third system has two staves, with "Solo." written in the upper staff. The fourth system has two staves, with "Fine." written in the upper staff. The music includes various notes, rests, and dynamic markings like "f" and "p".

13. 4. 1922.

First system of musical notation, consisting of two staves. The upper staff contains chords and melodic lines, while the lower staff contains a bass line with some rests. A large slur covers the first two measures of the lower staff.

Second system of musical notation, consisting of two staves. Similar to the first system, it features chords and melodic lines in the upper staff and a bass line in the lower staff. A slur is present over the first two measures of the lower staff.

Third system of musical notation, consisting of two staves. The notation continues with chords and melodic lines in the upper staff and a bass line in the lower staff. A slur is present over the first two measures of the lower staff.

Fourth system of musical notation, consisting of two staves. The upper staff contains chords and melodic lines, and the lower staff contains a bass line. A slur is present over the first two measures of the lower staff. The word "tempo" is written in the lower right of the system.

Fifth system of musical notation, consisting of two staves. The upper staff contains chords and melodic lines, and the lower staff contains a bass line. A slur is present over the first two measures of the lower staff. The word "rit." is written in the lower right of the system.

Sixth system of musical notation, consisting of two staves. The upper staff contains chords and melodic lines, and the lower staff contains a bass line. A diagonal slash is present in the first measure of the lower staff.

Seventh system of musical notation, consisting of two staves. The upper staff contains chords and melodic lines, and the lower staff contains a bass line. A diagonal slash is present in the first measure of the lower staff. The word "Coda" is written in the lower right of the system.

II Act.

No. 7. Festmarsch.

Flauto

Oboe

Clar. I in B.

Clar. II in B.

Fagotto.

Corno I in F.

Corno II in F.

Tromba in B.

Trombone

Tymp. F. u. C.

Viol. I.

Viol. II.

Viola

Cello.

Basso.

This page contains a handwritten musical score for a multi-instrument ensemble. The score is organized into three systems, each containing six staves. The first system (measures 1-3) shows the initial entries of the instruments. The second system (measures 4-6) features more complex rhythmic patterns and some dynamic markings like *pp* and *mf*. The third system (measures 7-9) includes a *rit.* marking and concludes with a *10* measure rest. The notation includes various note values, rests, and articulation marks, all written in black ink on aged paper.

A handwritten musical score for a multi-instrument ensemble, consisting of 12 staves. The score is organized into five measures, separated by vertical bar lines. The notation includes various musical symbols such as clefs, time signatures, notes, rests, and dynamic markings. The first measure shows the beginning of the piece with a key signature of one flat and a common time signature. The subsequent measures contain complex rhythmic patterns and melodic lines. The notation is dense and detailed, typical of a composer's manuscript. The paper shows signs of age, with some staining and wear.

P r o l o g.

-:--:--:--:--:--:--

Es ertönen Festesklänge in jedem Ort und jedem Land,

Laut erschallt der Kinder Jubel,

Weit-hin schlingt sich der Liebe Band.

Lorbeerreiser, Blumensträusse, künden uns den grossen Tag.

Wünschend, dass den Festgedanken der Sturm in jede Hütte trag',

Ruf ich und die mir sinnverwandt:

„Heil dir, Heil dir, edler Kaiser!“

„Heil dir, teures Vaterland!“

Wenn vorbei der Festesjubel und Ruhe trat an seine Stell',

Werden immerdar wir singen, Treuelieder laut und hell.

Wie im Saale, so im Freien, auf dem Schlachtfeld, in dem Zelt,

Solange noch der tapf're Krieger die Fahne in den Händen hält,

Ruft er und die ihm sinnverwandt,

„Heil dir, Heil dir, edler Kaiser!“

„Heil dir, teures Vaterland!“

In jeder Zeit, wo Frauenehre, Frauentugend etwas gilt,

Werden wir dir Kränze winden, schmücken dann dein hehres Bild.

Dich als Friedenskaiser preisen, der die Kleinen innig liebt,

Und in seinem Jubeljahre seinem Volk das Beste gibt.

Laut ruf ich und die mir sinnverwandt,

Heil dir, Heil dir edler Kaiser!“

„Heil dir, teures Vaterland!“

*im Taut. Durchwachsene Wege mit hüpfenden Schmetterlingen und Lärchen.
Es ist Dämmertag. Vorher auf der Wiese pfiffen die Schmetterlinge
hüpfend. Jetzt ist es still. In der Luft weht ein Schmetterling. Er
kristallisiert. Mit dem Schmetterling verweilt für den Tag und
die Stunden. Er wird der Schmetterling des Tages, der Stunden
verweilt.*

-1-

1. A C T.

Tau - Fee

Wenn das All noch verschimmt im Nebelgrau
Eil' ich schon behende durch Wald und Flur,
Zu spenden den kühlen, erquickenden Tau
Und wach zu rufen die Mutter Natur.

Schon grüsst mich Aurora im rosigen Licht
Sacht hebt sich Morpheus hinan,
Der Tag beginnt schön wie ein Frühlingsgedicht,
Eilst du heim, Traumgott? Sage an!

Traumgott.

O! wie mich, du Holde, dein Anblick entzückt.
»Verweile noch, lieblichste Frau,
Und sieh', wie die Blümlein im Schlafe verzückt,
Kosend schlürfen den Tau.

Tau - Fee.

Nicht kann ich weilen, der Tag ist nah',
Die Lerche steigt jibelnd empor,
Die Blümlein erwachen schon dort und da,
Und Traumflüstern schlägt an mein Ohr.

Traumgott.

Kannst du nicht weilen, so nimm mich mit,

Heim führt uns derselbige Weg,
Und dir folgt der Faun auf Schritt und Tritt,
Um dich zu erschrecken am Steg.

Tau - Fee.

So lass uns eilen, die Dämmerung schwindet,
Es naht die Sonne mit goldener Pracht,
Allüberall Leben dem Leben winket,
Zu neuem Schaffen durch göttliche Macht.

(Beide ab)

Maiglöckchen. (erwachend)

Ich hatte eben süß geträumt,
Da lispelts leis; Auf, nicht gesäumt!
Es zittert über dem Wiesensaal,
Ein goldig roter Sonnenstrahl.
Ach, wirklich Tag! - Lieb Schwesterlein,
Gleich läuten wir den Morgen ein!

Schneeglöckchen.

Mir träumt so süß von Fee und Faun.

Maiglöckchen.

Es naht die Sonne, lass den Traum!

Glockenblume.

Mich küsste heiss ein Schmetterling,

Und als er küsste, sang ein Fink
Ein Liebeslied im Ahornbaume.

Maiglöckchen und Schneeglöckchen.

Du Lose, auf! Jetzt lass den Traum!

Alle drei singen.

Wir läuten singend den Morgen ein,
Auf, auf, ihr lieben Schwesterlein.
Die Sonne steht am Himmelszelt
Und überstrahlt mit Gold die Welt.

Auf, auf, ihr lieben Schwesterlein,
Wir läuten singend den Morgen ein.
Die Luft ist würzig, klar und rein,
Kommt, lasst uns alle fröhlich sein.

O lasst uns duften, lasst uns blüh'n,
Lasst uns in heisser Liebe glüh'n,
Dem Schöpfer zu Ehre und Dank
Ertöne der Morgengesang.

(Alle Blumen sind erwacht und singen gemeinsam)

Wir loben den Herrn, der Tag ist erwacht.
Wir preisen den Schöpfer, der die Nacht uns bewacht.
Wir lieben die Sonne, sie wärmet so lind,

Wir schlürfen den Regen und kosen im Wind.

Wir laden die Bienlein zu süßem Schmaus

Und locken die Falter zu uns heraus.

Wir tanzen im Mondschein, am Bach in der Au,

Und schmücken uns mit Diamanten von Tau.

Wir loben den Herrn, der Tag ist erwacht.

Wir preisen den Schöpfer, der die Nacht uns bewacht,

Wir freuen uns der Sterne, sie glitzern so hell,

Und singen, wenn der Mond sich badet im Quell,

Veilchen.

Nun kann das Tagewerk beginnen,

Lasset eure Knospen springen,

Die Blätter kräftig sich entfalten,

Damit den Stürmen Stand sie halten.

Nelke.

Alle Blumen *Reinhold* *Lipps*
~~Bevor ihr~~ *beginnet*, lasst mich künden,

Womit mich die Königin Rose betraut.

Sie will euch alle bereit heute finden,

Sie zu begrüßen als Rittersporns Braut.

Alle singen.

O! welche Freude, ~~o~~ welche Lust!

Unsere Königin ist Braut.

Der Herr hat's Kind der Sonne
~~Jetzt wird es uns erst bewusst,~~

~~Weshalb so glücklich sie geschaut.~~
Mit dem Mädchen hat geirrt

Glockenblume.!

Wann wird die Vermählung sein ?

Sag' es bitte, sag'!

Nelke.

»Aufgepasst«, ihr Blümelein,

»Heut am Nachmittag« .

Die Blumen tanzen und singen.

Freud' und Jubel ohne Ende,

Es vermählet sich die Königin,

Blümelein, Blümelein tanzt behende,

Lasst nach dem Schlosse uns zeihn.

Nelke.

Gemach! Hört erst der Rose Bitte,

Der ihr Erfüllung wohl gewährt;

Sie will nach alter Vätersitte

Alleine sein und ungestört.

Will Rat und Einkehr in sich halten,

Bis die gold'ne Sonn' auf Mittag steht,

Dann nimmt sie Abschied von dem Alten

Und beginnt den neuen Lebensweg.

Dann könnt ihr eure Wünsche sagen,
Euch jubelnd ihres Glückes freu'n
Nach Herzenslust sie auch befragen
Und eure Liebesgaben Weih'n.

Veilchen (zur Nelke)

Hab' Dank für deine Liebesbotschaft.
Wir sind zu allem gern bereit.
Verschönt durch edle, treue Freundschaft
Begeh'n das Freudenfest wir heut !

(zu den andern Blumen gewendet)

schiff
Doch jetzt das Frühmahl eingegenommen
Wien
Viel Arbeit harrt unser heut', *Wien*
die alle Gäste sind
Bald werden neue Gäste kommen,
die alle Gäste sind
Da bleibt uns wahrlich nicht viel Zeit !

Wien
(wendet sich zur Nelke)

Wien
Komm, während sie schmücken die Tafel zum Mahl,
Führ' ich dich hinaus in den Wiesensaal.
Möchte die Blütenkinder dir zeigen,
Sie tanzen eben den Sonnenreigen.

(Beide ab)

Primel.

blüht so schön
Stellt rote Nelken blühend frisch,

In Vasen her auf diesen Tisch.

Dann sind Reiser, Klingen und Rosen
Rote Bänder schlinget dann,

und sich
Hier an diese Lehne an.

*

Glockenblume.

Und weil nun alles so schmuck und fein,

~~Wollen wir uns dem Tanze weihn.~~

Jungfräulein sollt ihr alle immer Amethyst sein

(Die Blumen tanzen und singen)

Wir tanzen Ringelreihen her und hin,

Da läuten alle Glöcklein kling, kling, kling.

Wir tanzen Ringelreihen hin und her,

Und laßt das Bienenlein!
Da summt das Bienenlein! Gebet Honig mehr!

Erdbeerblüte.

Sing uns ein Liedchen, Maiglöcklein.

Maiglöckchen.

Ach, bitte, lass' das Singen sein.

Doch wenn ihr einverstanden seid,

Erzähl' ein Märchen ich euch heut'.

Glockenblume.

Wir sind ganz mäuschenstill, und wollen lauschen,

Und statt dem Singen gerne plauschen.

Maiglöckchen.

Damit recht wenig Zeit verrinne,
Setzt euch rasch, und ich beginne:

»Es war einmal Sitzung im Wiesensaal,
Wegen des Patronates am Blumenball.
Gar viele wurden in Vorschlag gebracht,
Es wurde geraten und wurde gefragt,
Doch konnten sie einig nicht werden.

Als dann schon die Mitternachtsstunde verhallt,
Trat der Schierling vor, und lacht, dass es schallt,
Und sprach: »Ihr gebet den Ball zur Vollmondszeit,
Fragt doch den Mond, villeicht ist er bereit,
Das Patronat zu übernehmen.»

Ob dieser Rede war alles entsetzt,
Doch hatte sich niemand zur Wehre gesetzt.
Und am anderen Morgen in Festgewand
Wurden die Ritter zum Monde hinaufgesandt,
Die Einladung zu überreichen.

Mit der freudigen Botschaft kehrten sie heim,
Es komme der Mond nicht nur allein
Auch die schönsten Sterne ohne Zahl,
Begleiten ihn in den Wiesensaal,

Den Blümlein beim Tanze zu leuchten.

Und als dann kam die herrliche Nacht,
Erglänzte der Mond in seltener Pracht.
Ganz langsam senkt' er herab sich in's Tal,
Und schwebte herein in den Wiesensaal
Mit vielen glitzernden Sternen.

Es lächelte freundlich des Mondes Gesicht,
Da erstrahlte alles im silbernen Licht.
Mit dem Monde eröffnet die Rose den Reigen,
Da taten alle Sterne sich neigen,
Und waren von ihrer Schönheit entzückt.

Es wurde getanzt und wurde gelacht,
Und viele heitere Spässe gemacht.
Sogar der Bahh, der muntere Geselle,
Tanzte Galopp mit der Brunnenquelle
Und neckte haschend das Blümelein.

Noch in der ersten Morgenstunde
Machte der Mond eine fröhliche Runde.
Doch als die Sonne den ersten Strahl,
Sandte herab in den Wiesensaal,
Da schwebte er eiligst davon."

Vergissmeinicht.

Du erzählst wirklich wunderschön.

Wir danken herzlich dir.

Maiglöckchen.

O bitte, es ist gern gescheh'n,

War ein Vergnügen mir.

Doch seht, da kommt ja schon das Veilchen,

Noch immer im Gespräch vertieft.

Sie gönnt sich Ruhe nicht ein Weilchen,

Und, was sie sagt, das ist verbrieft.

Palmkätzchen.

Ich eil', das Frühstück aufzutragen.

Veilchen (zur Nelke)

Ich bitte, nimm den Platz hier ein,

Und sei recht herzlich eingeladen;

Ein warmer Trank wird gut dir sein.

(Alle Blumen gehen zu Tisch)

Küchenschelle.

Ich hab' ein Süppchen euch gebräut

Aus Thymian und Kerbelkraut,

Das stärkt und wärmt den leeren Magen,

Und schafft dem Körper viel Behagen.

Ich gab auch Zwiebel, etwas Lauch,
Gab Rosmarin und Ysop auch.
Zum Trinken bring' ich Wolkenwein,
Das macht den Kopf ganz hell und rein.

(Alle Blumen falten die Hände und sprechen.)

Segne, o Herr, jedwede Gabe,
Denn dein ist, was ich bin und habe!

Küchenschelle.

Zu Mittag richte ich Salat,
Vom Blumenkohl ein Karbonat,
Eine Veilchensulz mit Ueberguss
Dass ist ein wahrer Hochgenuss.

Veilchen.

Das Mündchen unsrer lieben Schelle,
Geht rascher als die Wiesenquelle.- Ha, ha, ha.

Nelke (zur Küchenschelle)

Es ist vortrefflich mundet rein.

Veilchen (zur Küchenschelle)

Musst du denn stets belobet sein?

Sprichst nur vom Trinken und vom Essen,
Hast du die Hochzeit ganz vergessen?

Nelke.

Ja, lasst uns ernstlich jetzt beraten,
Es gilt nicht Worte, es gilt Taten.
Am bestens ist's, ich nenn' die Sachen,
Die fertig sind, und, die zu machen.

Veilchen.

Kätzchen, Schelle! frisch!, räumt ab den Tisch!

Alle Blumen.

Nimm hin, o Schöpfer, unsern Dank
Für diesen köstlichen Labetrunk!

Nelke (erzählend)

Das Kleid aus rosa Nebelschimmer,
Ist wunderbar, und passt, wie immer.
Jedoch der Schleier, liebe Kinder,
Der Schleier ist noch etwas minder.

Er ist, o glaubt, es ist kein Traum,
Er ist zur Hälfte fertig kaum.

Küchenschelle.

Ach je, du liebe Christwurz mein,

Der Schleier muss doch fertig sein!

Nelke.

Hört wie die Sache ich geebnet,
Ich glaub, der Einfall war gesegnet.
Ich lud die Blümlein gross und klein,
Zum Wettbewerb an der Arbeit ein.

Seht der Flieder und die Akelei,
Bringen soeben den Schleier herbei,
Und hinter ihnen im bunten Kranz,
Hüpfen lustig die Blümlein wie zum Tanz.

Neu ankommende Blumen:

Wir grüssen euch herzlich ihr Lieben alle.

Die vorigen Blumen.

Wir grüssen euch wieder und freuen uns sehr,
Dass ihr uns beehrt in unserem Tale,
Doch müsst ihr verzeihn die Tafel ist leer.

Veilchen.

Ich lass' einen Kräutertee gleich euch bereiten.
Nach einem Marsche mundet er gut,
~~Fee Flieder~~, den Schleier bitte dort auszubreiten;
Mach euch's bequem legt ab den Hut.

Kornblume.

Nein, müde sind wir wirklich nicht,
Ich bitte spart die Müh'.

Veilchen.

Bringt Honigwein als Vorgericht,
Es ist ja noch sehr früh.

Mohn.

Es war ein wunderbarer Weg
und herrlich war die Au.
Eine Nachtigall sang am Wildbachsteg,
Und trank von unserem Tau.

Alle Blumen.

Ja herrlich, herrlich war die Au,
Und kräftig frisch der Morgentau.

Veilchen.

Lasset klingen die Pokale,
Mit dem perlenden süssen Wein.

Vergissmeinnicht.

Wie das köstliche Nass dieser Schale
Möge das Leben der Rose sein.

Mohn.

Sahst ihr den Falter, den goldig gelben,
Er flatterte lustig querfeldein.

Gänseblümchen.

Wir meinen wohl alle ein und denselben,
Er ahnte den süßen, duftigen Wein.

Falter. (erscheint.)

(Spricht zum Palmkätzchen.)

Kätzchen, du bist wundernetz,
Drehst dich flink und so adrett,
Möchtest nicht mein Schätzchen sein?....
Schenk' mir auch ein Gläschen Wein!

Palmkätzchen.

Herr Schmetterling, ihr seid ein Wicht,
Euch ist's nur um den Wein!

Falter.

Ich lieb' dich innig, zög're nicht!
Und schenke rasch mir ein.

(Trinkt und flattert weiter, kommt wieder
und spricht zur Küchenschelle.)

Ich grüsse dich, herzliche Schelle.
Dein Honigwein ist süß und helle,
Ich hab' gekostet und gedacht,
Den hat das Schellchen selbst gemacht!"

Küchenschelle.

Dass er euch mundet freut mich sehr,

Falter.

Ach gib doch noch ein Gläschen her!

Küchenschelle.

Herr Schmetterling ihr seid ein Wicht,
Der für ein Gläschen viel verspricht.

(Trinkt und flattert weg.)

(Die Blumen gruppieren sich um den ausgebreiteten Schleier.)

Schneeglöckchen.

O seht,! o seht! wie wunderbar!
Und herrlich das Gewebe!

Flieder.

Ihr steht versunken ganz und gar,
Vor Staunen fehlt euch die Rede!

Vergissmeinnicht.

Wir steh'n versunken im Entzücken,
Vor diesem Schönheits-Meisterwerk.
„Wie wird die Königin berücken
Die Blumen-Feen von Tal und Berg!“

Klee.

Lasst uns nicht länger müssig steh'n,
Unaufhaltsam schreitet fort die Zeit,
Wir müssen nach der Arbeit sehn.

Nelke.

Seid ihr auch alle wohl bereit?

Alle.

Ja, ja, ^{kurze} ~~Ja~~, sagt an, was sollen wir beginnen?
~~Fee Nelkenblüh, Fee Akelei~~, wir bitten ^{um} euch um Rat.

Nelke und Akelei.

Recht gern, recht gern doch ^{mit uns} lasset uns besinnen,
So dürft es gehn, - so geht es in der Tat!
Setzt ⁱⁿ euch hin in Doppel Reihen,
Nehmet ^{Stellen} Schmück und Blüten dort,
Wenn wir uns ^{mei} einen, ^{stets} zu zweien,
Geht die Arbeit ^{munter} fort.

Schneeglöckchen.

^{So jetzt} Und nun lasst uns emsig schaffen,

Flink die fleissigen Hände regen,
Gebet Blüten, nehmt Agraffen,
Und Sonnenstrahlen zum Verweben.

Glockenblume.

Ach, wie ist der Tag so wonnig!
In den Lüften tönt ein Klingen,
Wo man hinsieht, alles sonnig,
Lasst uns auch ein Liedchen singen!

Alle.

Ach ja, ein lied, ein schönes Lied,
Von Sonnenschein und Glanz,
Von Blütenduft und Lenzeslieb'
Und süssem Elfentanz.

Veilchen.

Seid ihr auch einverstanden alle?

Alle.

Jawohl, lasst uns beginnen, schnell!

Sonnenblume.

Helljubilnd soll es tönen in dem Wiesensaale,

Veilchen.

„Auf, Musikanten, seid zur Stell' „!

Grille.

Wir grüssen euch, ihr schönen Frauen,
Ihr lieben Blümlein allesamt,
Geblendet ist das Aug' vom Schauen,
Welch' hehre Pracht, wie imposant!"

Veilchen.

Wir danken für das artige Kompliment,
Doch lasset jetzt die Töne schwellen,
Greift in die Saiten von dem Instrument
Damit harmonisch klingen, die tiefen und die hellen.

Alle Blumen singen.

O seht hinaus in unser Tal,
Voll Glanz und Duft ist's überall,
Gar herrlich blühet jeder Strauch,
Klein Wegetritt am Rain dort auch.

Hört wie so süß die Vöglein singen,
Dabei vom Ast zum Aestlein springen,
Wie im Tanz die Mücken summen,
Und die grossen Käfer brummen.

Seht, wie der Falter sacht sich wiegt,
Von Blüt' zu Blüte kosend fliegt,
Wie die schillernde Libelle,
Trunken gaukelt zu der Quelle.

Leis umspielt das Tal der Wind
Und Blüte neigt zu Blüt' sich lind.
So im wechselvollen Reigen,
Eint sich die Natur im Schweigen.

Eint sich in Liebe und im Werden.
Aus dem Schoss der tiefen Erden
Quillt dann Segen ohne Ende,
Eine hehre Himmelsspende.

Wir aber winden und binden
Die köstlichsten Blüten mit Strahlen der Sonne
In dieses Gewebe,
Dann schmücken die Braut wir
Zur Lust und zur Wonne,
Deshalb ist so fröhlich unsere Rede.

Georgine.

Schon nahet die Königin Rose als Braut,
So lieblich, wie heut, hab't ihr nie sie geschaut.

(Rose kommt mit dem Rittersporn in begleitung
der Elfen.)

Alle Blumen.

Willkommen, willkommen! im Wiesental,
Und herzlich willkommen in unserem Saal!

Rittersporn.

Blümlein alle, so lieb und so traut,
Hier bringe ich meine süsse Braut.

Rose.

Ich grüsse euch, teure Schwestern mein,
Wie freue ich mich, bei euch zu sein.

Veilchen.

Wir schätzen uns glücklich, dass du bei uns weilst,
Und das Fest des Tages mit uns teilst.
Nun nehmet Platz, ich bitte sehr,
Hier die Dame, hier der Herr.

Wir bringen unsre Wünsche dar,
Das Glück, es bleib' euch treu und wahr.
Lieb Schwesterlein Rose und Königin,
Nimm als Libesgabe den Schleier hin.

(Während die Rose mit dem Schleier geschmückt wird,
tanzen die Blumen und singen.)

Wir tanzen Ringelreihen her und hin,
Dieweil ~~sie~~ ^{alle} schmücken unsre Königin.
Wir tanzen Ringelreihen hin und her,
Und nach der Hochzeit tanzen wir noch mehr.

(Es treten die Elfen vor tanzen und singen.)

Wir sind die Elfen, so zart und so fein
Gleich Silberwölkchen schweben wir ein,
Nie lassen allein wir die Königin,
In ihrer Begleitung ziehen wir hin.

Den Kranz aus der Myrte ^{bringen} tragen wir hier,
Der jeglicher Braut ist Schmuck und auch Zier.
Nimm, Königin ^{an} ~~hin~~ deinen Myrtenkranz,
Es weihen dir ihn die Elfen im Tanz.

(Die Elfen setzen der Rose den Myrtenkranz auf's Haupt.)

^{helfen} Rose.
Ihr Elfen alle, so zart und klein,
Wie freut mich euer Myrtelein,
Gar wunderlieb war euer Reigen,
Auch ich möcht gern ein Tänzlein zeigen.

Rittersporn.

O tanze, tanze immerdar,
Du Bräutlein, hold und wunderbar.

(Die Rose tanzt ein Solo, hierauf spricht sie)

Hab't Dank nun meine Lieben alle,
Die ihr mich heute so reichlich bedacht,
Wir feiern die Hochzeit in eurem Saale,
Drum jauchzet, jubelt, singet und lacht.

(Alle tanzen und singen.)

Freud' und Jubel ohne Ende,
Es vermählt sich unsre Königin.
Blümelein, Blümelein tanzt behende,
Lass't nach dem Walddom uns zieh'n.

(Die Blumen knien nieder und rufen)

Heil unsrer Königin, heil, heil, heil!

Ende des ersten Actes.

II Act.

Zwerg.

Zwerge, Gnomen, alle herbei!
Zwerge, Gnomen, alle herbei!
Zwerge, Gnomen, alle herbei!

(Nach dem dritten Ruf kommen die Zwerge von allen Seiten)

II. Zwerg.

Gebieter, was willstdu? Sage, es sei!

Erster Zwerg.

Stellt euch auf in Reih' und Glied,

Damit man keinen übersieht.

Dritter Zwerg.

Gebieten was willst du? Sage es schnell,
Wir schaffen sogleich dir alles zur Stell'.

Erster Zwerg.

Freunde, Brüder, ich rief euch herbei,
Machet mir alles schön hier und neu,
Denn, während im Walddom die Rose man traut,
Sei hier ein Märchenhain aufgebaut.

Alle Zwerge.

Wie du gebietest, so soll es gescheh'n,
Ein herrliches Werk, es wird hier ersteh'n.
Wir wollen flink und auch behende,
Rühren unsre fleissigen Hände.

Erster Zwerg.

Baut hier an dieser lauschigen Stelle,
Wo man das Murmeln hört der Wiesenquelle,
Wo die Aeste segnend ^{nie} sich neigen,
Und im Raunen geheimnissvoll schweigen.

Und seid ihr fertig, eilet weg,
In das nächste Berbersteck.
Ruft aber die Rose uns zu Gast,
Dann eilet herbei mit aller Hast.

Als erster trete ich vor bis zu dem Trone,
Setze aus's Haupt ihr unsere Krone;
Ihr werdet durch ehrfurchtsvolles Neigen
Der Königin eure Liebe bezeigen.

Und nun beginnt, es ist hoch an der Zeit,
Ich bin zu allem gerne bereit.
Doch bedenkt, dass, während die Rose man traut,
Der Hain in Schönheit sei aufgebaut.

(Alle ab die Bühne wird in einen Hain verwandelt.
dann kommen die Blumen mit der Rose zurück.)

~~Alle Blumen.~~

Goldregen

O sehet, sehet diese Pracht,
Das haben Heizelmännchen gemacht
Und sind verschwunden gar zu schnell;
Ach, wären sie lieber noch alle zur Stell'!

Rose.

All' ihr Gnomen, all' ihr Zwerge,
Ob auf den Höh'n, ob im Schoss der Erde,
Ob bei der Arbeit, oder beim Mahl,
Eilez ins Tal!

Ich lade euch zum frohen Feste,
Als meine lieben Ehrengäste,
Freundlich und herzlich ein.

Glockenblume.

Seht, da kommen sie schon herein!

(Alle Zwerge kommen.)

Rose.

Ich freue mich herzlich euch zu seh'n,

Zwerg.

Rose! wer könnte dir widersteh'n!

Wir bringen unsere Wünschendar.

Stehts sei das Glück euch treu und wahr.

Als Hochzeitsgabe nimm freundlich hin,

Die Krone, teure Königin.

(Setzt ihr eine Rosenkrone aufs Haupt)

Rose.

Ich finde nicht Worte, um euch zu danken,

Die ihr mich alle so hoch habt geehrt,

Ich werd' auch als Königin nimmermehr wanken,

Die Treue euch halten stets unversehrt.

Erdbeerblüte.

Trilse

Lasset uns tanzen den Hochzeitsreigen,

Lasset uns vor der Königin neigen,

Eilet zum Tanze in fröhlichen Reih'n,

Hüpfet und springt im Sonnenschein.

(Die Blumen tanzen mit Blumenreifen und singen.)

Rose, du schönste aller Blüten,
Rose, du ahnst nicht, wie wir dich lieben,
Wie wir an deinen Duft uns erquicken,
Und uns an deinem Anblick entzücken.

Rose. o Rose, lieblichste Schwester,
Rittersporn guter, Rittersporn bester,
Wir geloben euch jetzo aufs neue,
Freundschaft und unverbrüchliche Treue.

Lasset uns tanzen den Hochzeitsreigen,
Lasset uns vor der Königin neigen,
Eilet zum Tanze in fröhlichen Reih'n,
Hüpfet und springet im Sonnenschein.

(Die Blumen knien nieder und rufen)

Heil unserer Königin, heil, heil, heil!

Rose.

Erhebt euch, teure Schwestern mein,
Der Tanz war wirklich wunderbar,
Und weil wir alle so fröhlich sind,
Lasset tanzen auch uns geschwind.

(Die Rose tanzt mit dem Rittersporn, die Blumen singen)

Da schwebt unsere süsse Königin,
Gleich einem sonnigen Falter dahin,
Der Rittersporn begleitet sie,
O, welch eine prächtige Harmonie!

So singen und tanzen durch's Leben sie hin,
Keimen und sprossen, duften und blüh'n.
Entblättert der Herbstwind sie, wie es Brauch,
Wachen im Lenze in Schönheit sie auf.

(Es kommen Mädchen und Knaben mit schwarzgelben Fahnen
und schwarzgelben Schärpen.)

Der Knabe (kommandiert)

Eins, zwei; eins, zwei; halt!

Rittersporn.

Wer seid ihr und was wollt ihr hier, in diesem Wiesental,
Wer seid ihr und was wollt ihr hier in unserem Blumensaal?
Noch keines Menschen Fuss betrat wohl jemals diese Au'n
Und keines Menschen Auge sah die schönen Blumenfrau'n:
Eine Hecke unser Reich umfasst, für Menschen unsichtbar.

Knabe.

Uns führt ohn' unliebsame Rast ein Doppeladlerpaar.

Rittersporn.

Ein Adlepaar? Welch wunderbare Kunde bringet ihr ins Blumenland?

Sprecht, hat eines Hohen, Edlen Tat zu uns euch hergesandt?

Knabe.

Es ist, wie du glaubst, es ist wie du sagst,

Wir kommen aus allen Gauen.

Und weil du freie Rede mir gabst,

So höret ihr Blumenfrauen:

Wir eilen, zu huldigen dem Landesherrn,

Den wir alle vom Herzen lieben,

Für den wir beten, innig und gern,

Das Beste, es sei ihm beschieden!

Habt ihr nicht gehört, was der Kaiser gesagt?

Im sechzigsten Jubeljahre?

Als man ihn nach seinen Wünschen gefragt,

Da sprach er Goldworte, baare.

„Für's Kind tut alles, tut alles für's Kind!

Für diese zarten Blüten; sie werden, wenn sie erwachsen sind,

Es tausendfach vergüten.

Durch Mannestat und Mannestreu,

Durch Frauenehr' und Tugend,

Durch Lieb' zum Volk, dem stets auf's neu,

Sie weihen ihre J^ugend.“

Der Kaiser sprach ein hohes Wort,
Und wir, wir kommen danken.
Herr Kaiser, du bist unser Hort,
Nimm hin dies Herz ohn' Schranken,

Rose.

Ich bin der Blumen Königin,
Gewährt mir eine Bitte:
»Nehmt uns in eure Reihen hin,
Kommt her in unsre Mitte!

Und enn ihr Erdenkinder heut, huldigt dem Kaiser
Und ihn schmücken werdet jetzt, mit dem Lorbeerreiser,
Lasst uns Kinder der Natur ein in euren Kreis,
Wir wollen duften, wollen blühn, zu Kaisere Ehr' und Preis

Knabe.

Wohlan! es sei! Wir werden uns verbinden,
Und dem Herrn Kaiser unsere Huldigung künden!

(Verwandlung auf der Bühneq In einem Palmenhain erscheint
Die Büste unseres Kaisers, die Kinder gruppieren sich zum Bild)

Knabe.

Der Mädchen wunderbarer Flor trete aus seinen Reihen hervor,
Und möge durch liebliches Verneigen, dem Kaiser seine Ehrfurcht
bezeigen.

Und nun, ihr Knaben vormarschieret,
Vor dem Kaiser deffiliert,
Dabei müsst ihr die Fahnen senken,
Sie dann erheben und sie schwenken.

Rose.

Lasst uns, Blumen! lasst uns, Elfen! nun den Kaiser auch besingen,
Mög das Jauchzen, mög das Jubeln bis zum blauen Aeter dringen.

(Blumen und Erdenkinder singen gemeinsam.)

Es ertönen Festesklänge in jedem Ort und jedem Land,
Laut erschallt der Kinderjubel, weithin weht der Liebe Band.
Lorbeerreiser, Blumensträusse künden uns den grossen Tag,
Wünschend, dass den Festgedanken der Sturm in jede Hütte trag,
Singen all' mir sinnverwandt
Heil dir! heil dir' edler Kaiser,
Heil dir teures Vaterland!

Wenn vorbei der Festesjubel
Und Ruhe trat an seine Stell'
Werden immerdar wir singen,
Treuelieder laut und hell.
Wie im Saale, so kim Freien,
Auf dem Schlachtfeld, in dem Zelt.
Solange noch der tapfre Krieger,
Die Fahne in den Händen hält,

Singt er und die ihm sinnverwandt,
Heil dir, heil dir! edler Kaiser!
Heil dir! teures Vaterland!

In jeder Zeit, wo Frauenehre
Frauentugend etwas gilt.

Werden wir dir Kränze winden, schmücken dann dein hehres Bild.
Dich als Friedenskaiser preisen, der die Kleinen innig liebt
Und in seinem Jubeljahre seinem Volk das Beste gibt.

(Die Rose setzt den Kaiser einen goldenen Lorbeerkranz
auf's Haupt, kniet vor der Büste nieder, die Kinder stzen
mit der Kaiserhymne ein.)

E n d e .

V ŘÍŠI KYTÍ

Hold - Slavnostní hra
k příležitosti šedesátého Jubilea
jeho veličenstva Císaře
Franze Josefa I.

Sepsáno a jeho Veličenstvu věnováno
od
Luissy Polaschek

Přeložil Matěj Hollan, pravnuk

Prolok

Ať zní slavnostní tóny, v každém místě, v každé zemi
Ať hlasitě každé dítě, hlásá lásku smysly všemi
Nechť vavříanky, kytičky zvěstují ten velký den
A nechť vítr zavane tu festnálu k lidem všem
Zvolám já a lidí tandem
Zdrávas, zdrávas velký Kajzre,
Zdrávas drahý Vaterlande

A když při slavnostním ruchu v pokoji on vstoupí sem,
Všichni rádi budem zpívat o věrnosti písňě jen
Jako v sále, tak i venku, v bitvě vřavy, ve stanu
Dokud vůdce drží prapor, zpívati nepřestanu
A zvolám já i to i ono
Zdrávas, zdarvas, ty náš Kajzre
Zdrávas drahá otčino

V každé době, kde ženy čest, ženy ctnost cos znamená
Každá tvoje podobizna bude věnci zdobená
Zdravíme tě, králi míru, který malé miluje
A ke tvému výročí ti to nejlepší darujem
A nechť zazní beze srand
Zdrávas, zdrávas drahý Kajzre,
Ať žije náš Vaterland

1. Jednání

Rosní Víla

Když všem ještě krouží sen kol nosu
Spěchám já již zkrze mech i vodu
Bych přinesla čerstvou svěží rosu
Vzbudila tak Matku přírodu

Zdraví mě Aurora z růžové lázně
Morfee tiše se zvedni
Den počal krásně jak verš z jarní básně
Spěcháš dom, bože snů? Řekni!

Bůh snů

Ó, jak mě, krásná, tvůj pohled uchvácí
Posečkej, líbezná paní
Koukej jak v spánku se kytičky kymácí
Srkačíc rosu tu ranní

Rosní víla

Nemohu, den je již v zápětí
Skřivánek vzlétá do vzduchu
Kytí vstávaj, jak můžeš viděti
Sna šepot tluče mi v uchu

Bůh snů

Nemůžeš čekat, du s tebou kotě
Dem domů stejně, su z tebe paf
V patách máš Fauna, sledujetě
By na tě z pěšiny baf.

Rosní víla

Tak tedy posměšme, soumrak již hyne
Blíží se Slunce ve zlaté paradě
Všeckému žití i životu kyne
K dalšímu konání v Boží zahradě.

(Dopryč)

Konvalina (vzbouzejíc se)

Já sem tak líbezně snila
Tu: "Vstaň již!", zašeptla víla
Nad Lučním sálem v šepotu
Červenozlatý paprs tu
Ty jo, fakt den - divej, švica
Pochvalme ráno, je to špica

Sněžena

Zdalo se mi o Faunu

Konvalina

ii

Vyšlo Slunko, zanech snu

Zvonec

Políbil mě vřele motýl
Když mě líbal, oči klopil
Zpívala mě pěnkava
A to se často nestává
Píseň lásky z javora

Konvalina se Sněženou

Nech bejt! Sen je potvora

Šeci traja

Zpíváme ránu, je to špica
Vstávej honem každá švica
Slunce vyšlo na oblohu
Svítí na zem lidem k duhu

Vstávej honem každá švica
Zpíváme ránu, je to špica
Vzduch je svěží, čistý, jasný
My sme všechny tuze šťastný

Nechť voníme a nechť qetem
Všude široširým světem.
Stvořiteli z věrné lásky
Pějí ódu naše hlásky

Vzýváme Pána, z něhož den vzhází
Děkujem Tvůrci, že noc odchází.
Milujem Slunce, teplo jak v svetru
Srkáme déšť a vlajem ve větru.
Zvem všechny xladkému pohoštění,
Motýli, přileťte bez prodlení,
Tančíme v měsíci, obutí - bosí
Záříme, záříme démanty rosy.

Vzýváme Pána, z něhož den vzhází
Děkujem Tvůrci, noc že odchází.
Těší nás hvězdy, že září jak plamen (Těší nás hvězdy, že tak jasně září
Pějeme, když měsíc smočí se v pramen Zpíváme, když měsíc v tůni si vykoupe
- prdel, a potom tváři)

Fjála

Dílo dne se může počnout
Poupata nechť počnou pučnout,
Lístky se již rozvinuly
Pevná místa zaujaly.

Krafát

Nežli začnete, nechte mě povědět
Cože vám vzkazuje královna Růža
Ona vás všechny chce za chvíli uvidět
Jak zdravíte ji i Stračku co muža.

Šeci zpívó

Jaká radost, jaká sláva
Naše královna se vdává
A to tedy sakra víme
Že to taky oslavíme!

(Kytičky tancujte bez přestání
Za chvíli na zámek jsme pozvány)

Zvon

Kdypak bude svatbička
Kdopak to řekne?

Krafát

Slyš každá kytička,
Dnes odpoledne!

Blúmy tancó a zpívó

Radost a výskot bez konce
Vdává se naše královnička
Kytí, kytí, tancujte lehounce
Na zámku bude večerička

Krafát

Slyšte nejprv vůli Růžinu
Chce jak starých otců zvykem
Sama ztrávit tichou hodinu
Nerušenu našim křikem

Než Slunce na poledni stane
Sama v zamyšlení chce dlíti
Starších rozžehnaní dostane
Pak novou cestou může jíti.

Pak řeknete jí vaše přání
Budete jí štěstí přát,
Ona vám pak, dámy páni
Přijde vroucně požehnat.

Fjála (k Krafátu)

Dík za tvé milé poselství
Pějme chválu do nebes
Chváleno buď věrné přátelství
Slavme tedy slavnost dnes

(k ostatním Blúmám)

Ale keců nyní dosti
Máme dneska mnoho práce
Brzy přijdou noví hosti
Není radno času ztrácet

(se obrátí k Krafátovi)

Zatímco načančaj tabuli k jídlu
Vezmu tě vomrknout k lučnímu zřídlu
Chtěla bych ti vokázat děti qětů
Mají se při tanci čile xvětu.

Primule

Qět jejž vůně provází
Dejte na stůl do vázy
Vyjte pestré kytice
Zde na louce velice

Zvon

Když je všechno krásně zdobné
Dobrý tanec taky bodne

(Blúmy zpívó a tancó)

Tančíme dokolečka sem a tam
Zvoní všechny zvonečky bim, bum, bam
Tančíme dokolečka tam a sem
Bzučí včeličky: Víc medu chcem!

Jahodí

Zaspívej nám konvalinko (Zaspívej nám konvalino

Konvalina

Nezaspívám ni malinko nezaspívám vám, malino!)
Však posadte se na zadku
A já vám povím pohádku.

Zvon

Sme tiší jak myši a chcem tě slyšet
A místo zpěvu hubu držet

Konvalina

Neboť fakt málu času máme
Sesednětež se, začínáme:

To byl jednou posez v lučním sále
Zkrz patronaci nad Blúmenbálem
Mnoho návrhů bylo se vzneslo
Kýžené ovoce to nepřineslo
Nemohli na ničem se shodnout

A když už půlnoční hodina dozněla
Předstoupil Bolehlav smějíc se dokola
A řekl: Když tedy máte bál v úplňku
Řekněte Luně, ať dělá patronku
Možná, že patronát převezme

Ačkoliv řeči se vysmívali
K jinému závěru nedospěli
A další ráno v slavnostní bundici
Spěchají rytíři na koních k Měsíci
By nabídku vyřídili

S radostným poselstvím vracajá se dom
Mesiček přijde a nejen sám on
Nejhezčích hvězd celá kupa
Bude doprovodná tlupa

By qítí k tanci posvítily

Když bálu noc klepala na dveře
Přisvítil Měsíc v celé své nádheře
Pomalou poklesl do údolí
Vznášel se v sálu jak rorýs v poli
S zástupem svítících hvězd.

Se smála přátelsky Měsíční ústa
V stříbrné světlo vše zaléval zhusta
S Měsícem rozqetli qětínám qěty
Hvězdy se sklonily v pukrleti
V úžasu nad qětín krásou

Smálo se a tančilo, zpívalo
Mnoho špásů se prostě dělalo
Ba i Potůček, bystrý společník
Skočil si ze Studánkou na kvapík
A škádlil hodné kyti

Ještě v ranních brzkých hodinách
Tančil Měsíc, nema vůbec žádný strach
Až s prvními Slunce paprsky
Vyšel, zdravíc kolem Krokusy
A vznesl se vzhůru kvapně.

Pomňa

Ty mluvíš vskutku výtečně
Ti děkujeme mockrát

Konvalina

I já děkuji srdečně
To pro mě byla pocta

Hleďte, já vidím již Fialku
Stále do rozpravy jatá
Neměla klidu ni chvílku
Co říká, toť slova na slovo vzatá

Kočička

Já spěchám, již je čas, utíkám

Fjála (k Krafátovi)

Já prosím, sedni kam ráčíš
A buď zde srdečně uvítán
V čaji si ústa svá smáčíš

(Šecky Blúmy xtolu)

Koniklec

Sem připravil polívčičku
Z Tymiánu, ze Hřebíčku
Posílí i zahřeje
Tělu hnedle lépe je
Sem dal taky Cibuli, Česneku
Rozmarýnu, Yzopu pro potěchu.

(Posilní hladový žalud
Z hladu zbyde jen přelud)

A Víno psí na pití
To hned mysl rozsvítí

(Šeci Blúmy pozvednou ruce a mluví)

Žehnej, Pane, darům těmto
Požehnej i oběd tento

Koniklec

K obědu sem udál Salát
Z Qětáka karbenát
S polevou sulc z Fialek
To je vole požitek

Fjála

Z tvojí držky, Konikleci
Řinou se ti strašný keci, Ha, ha, ha.

Krafát (k Koniklecu)

To je znamenitě chutící

Fjála (k Koniklecu)

Kde se berou takový kuchtíci?
Řečníš jenom o jídle a pití
Zapomněl jsi na svatbu, ty kytí?

Krafát

Nech nás prosím odpočinout
Nechcem slovit, me chcem činit

Fjála

Kočičky, zvonečky, honem! Zaujměte místo za stolem!

Šeci Blúmy

Přijmy, Tvůrce, díkůvzdání
Za bohaté nasycení

Krafát

Šaty z růžového oparu,
Jsou sqělé, dostávaj mě do varu
Avšak závoj, milé děti
Závoj by chtěl zmohutněti
A není to vůbec volovina
Že je šatů sotva polovina

Koniklec

Ach Kristova noho má
věc musí být hotová

Krafát

Se dívej, co s tím udělám

Si myslím, dobřej nápad mám
Sezvu kytí, malý velký
V práci pilný jsou jak včelky
I ten Šeřík s Orličkem
Pro závoj hnou malíčkem
Tamhle vzadu v pestrém kruhu
Si dávaj kyti tancem vzpruhu

Nové kyti

My přejeťm vám srdečně cokoli

Staré kyti

I my přejeťm a těší nás zhusta
Že ste k nám přišli do údolí
Však odpusťte - tabule pustá

Fjála

Sem si čaj dovolila pro vás připravít
Po pochodu chutí výtečně
Tamhle můžete závoj odložit
A udělat se pohodlí skutečně

Chrpna

Únavou my nestrádáme
Nečiňte si náklady

Fjála

Medovinu přichystáme
Vo tom žádný dohady

Mak

To byl ale krásný pochod
Skvostně velmi bylo v luhách
Slaviček pěl zprostřed vod
A pil z nás vláhu jako duha

Šeci Blúmy

Jó super, super byl ten luh
A svěže sálal ranní vzduch

Fjála

Nechte zaznít, sklenky, stopky
V nichž perlivé, sladké víno

Pomňa

Líbeznější obsahu té slupky
Nechť je žití Růženino

Mak

Dívejte, motýl, zlatavě žlutý
Srandovně krouží nad krajinou

Chudobka

Pozvěte tamty, tyhlety, zdety
Cítím již sladkou vůni vinnou

Motél (zjevivší se)

(mluví k Kočičce)

Kočiččko ty přemilá,
V tanci hbytá, dráždivá
Dělej hodnou kočičku
Nalej vína skleničku

Kočička

Šmetrlinku, vy jste chuj
Jde vám jenom o víno!

Motél

Miluji tě, nehudruj
Vinka nalej, holčino

(Pije a vodletí, pak přijde zas k Koniklecovi)

Já zdravím tebe Konikleci
Tvá medovina, to sou věci
Sem koštnul parkrát - seznávám
Tos musel udělat jen ty sám

Koniklec

Že vám chutí, potěšen jsem

Motél

Eště flašu déte mi sem

Koniklec

Šmetrlinku, vy ste sviňa
Jde vám jenom o hlt vína!

(Blúmy se grupí, aby závoj rozprostřely)

Sněžna

Hledte! hledte! schvacující
Tkanina jak z partesu

Šeřík (k ostatním)

Stojí s bradou klesající
Bez muku a bez hlesu

Pomňa

My padáme na kolena
V úctě k tomu meisterwerku

Sláva bude rozšířena
Od Veverí ku Špilberku

Jétel

Nesmíme zahálčivě stát
Není času k zbytu
Musíme jítí pracovat

Krafát

Jsou všichni hotovi tu?

Šici

Jo, jo, jo, a co se má teď jako stát
O radu vás zástup qětín prosí

Krafát

Hezky pěkně račte panstvo vzpomínat
Co se státi může, státi se i musí.
Sedněte do druhé řady
Odložte si qěty sem
Dáme ruce dohromady
Práce půjde rychlec všem.

Sněžna

A teď honem bez pobídky
Dejte každý ruku k dílu
Paprsky a sponky, kvítky
Do věnců hned bez rozdílů

Zvon

Něco na tomhle dnu bude
Vzduch se chvěje melodií
Kam jen zříš tam Slunce všude
Ti kdož zpívaj ti si žijí

Šicí

Píseň pějí naše hlásky
O slunečním svitu, glanci
Vůni qětů, Vesně lásky
Sladkém elfím tanci.

Fjála

Jste již všichni k činu jatí

Šici

Můžem začít, věc je jistá

Slunečnica

Lučním sálem jásavě troubí všichni svatí

Fjála

Muzikanti, na místa!

Cvrk

Přejeme Vám, paní krásná
Lásku kytí napořád
Slepnu oka z toho jasna
Jaká skvostnost, imposant!

Fjála

Dík za vaše umělecké komplimenty
Teď chci slyšet píšťaly a trouby
Vytáhněte ze všech stran své instrumenty
Aby harmonicky zněly výšiny i hlouby.

Šeci Blúmy zpívó

V údolí čum, nebuť sviňa
Všady lesk a libá vůňa
Sqěle qete každý keř
Stromy taky, to mi věř

Slyš jak sladce ptáci pějí
Na větvičkách dovádějí
V tanci jak komáři bzučí
A velicí broučci bručí

Jaxe motél tiše vznáší
Z qětu na qět pil přenáší
Nad hladinou těkající
Vážky jako dvouplošníci

Po louce se vítr honí
Qěty k qětům jemně kloní
Koloběhem života
Příroda si klokotá

Života vznik, láska
Z lůna země tryská
Požehnání věčné
Z nebes dary jedinečné

My ale vážem a svážem
Paprsky qěty nejpodivuhodnější
Do tohoto oblečku
Pak nazdobíme nevěstu
K radosti a rozkoši
Proto tak zvesela zpíváme písničku

Jířa

Královna Růža je blíž stále blíž
Tak krásná jak dnes ji hned tak nevidíš

(Růža přichází ze Stračkou za doprovodu elfů)

Šeci Blúmy

Vítajte! vítajte! v Lučním dolu

Vítajte srdečně u našeho stolu

Stračka

Kyti krásné, jak jen můžou
Bude svatba s mojí Růžou

Růža

Moje plíce zdraví švice
Kéž bych s váma byla více

Fjála

My šťastny sme, že tady dlíš
A s námi den ten oslavíš
Teď na místa však prosím vás
Zde dámy a zde páni zas
Přednášíme naše přání
Nechť vám štěstí vždycky k mání
Milá sestro Růženo
Přijmi závoj za věno

(Zatímco Růža se skrášluje závojem
tancó Blúmy a zpívó)

My tancujem dokolečka tam a sem
Královna se zatím kráší závojem
My tancujem dokolečka sem a tam
Po svatbě to roztočíme, povídám!

(Sloučí se s elfi a zpívó)

Sme elfi, něžní a fajnový
Vznášíc se jak mráčky nachový
Královnu nikdy neopustíme
Stále ji všude doprovázíme

Věneček z myrty nesem né náhodou
Královně stane se zdobivou ozdobou
Oblaž se královno myrtovým věncem
Posvěti ti ho elfové tancem

(Elfi posadí Růže myrták na hlavu)

Růža

Elfíci šici, něžní a malí
Těší mě myrtě nec, co ste mi dali
Fakt úžasnej byl ten váš rej
I já chci tančit, hola hej!

Stračka

Ó tancuj, tancuj, vykrúcaj
Len si ty qety nezkrúcaj

(Růža sóluje, přitom mluví)

Děkuji vám moji milí
Kteříž o mě pečujete

Slavme svatbu v tuto chvíli
Trubte, zvučte, zazpívejte

(Šici tancó a zpívó)

Jaká radost jaká sláva
Naše královna se vdává
A to teda sakra víme
že to taky oslavíme

(Kytičky tancujte bez přestání
za chvíli do lesa jsme pozváni)

(Blůmy klek a křik)

Naší královně nazdar!
Zdar, zdar, zdar!

Konec prvního aktu

II. jednání

Trpas

Skřítci, ke mně, bez cavyků!
Skřítci, ke mně, bez cavyků!
Skřítci, ke mně, bez cavyků!

(Skřítci, gnómi, všichni k noze
Skřítci, gnómi, všichni k noze
Skřítci, gnómy, všichni k noze

(Po 3. rúfu vylezó trpy vodvšát)

II. Trp

Copak chceš, ty trpajzlíku?

Co chceš, velký? Řekni stroze!)

I. Trpas

Seřaďte se do rojnice
Ať mě vidí všichni více

III. Tr

Co chceš, ó veliký? Řekni to zčerstva
máme snad vykonat pro tebe zvěrstva?

(Co chceš, ó veliký? Trpaslíci
všici jsou tobě již k dispozici)

I. Trpas

Kamarádi, Bratři, svolal jsem vás proto
poněvadž chcu po vás toto:
Zatímco se v lesa chrámu vdaj
vytvořte zde pohádkový háj

(Kamarádi, Bratři, svolal jsem vás sem
abyste se porvali s mým příkazem
zatímco se v lesním chrámu Růža vdává
nechť zde vznikne pohádkový háj jak
kráva)

II. Trp

Jaxi přeješ, taxe stane
Krásné dílko zde vyvstane
Budou svižně a i hbitě
Kmitat naše pilné řitě

I. Trpas

Stavte zde u tohoto kamenu
Kde slyšet mrmlot lučního pramenu
Kde se větve xobě stáčí
A v prameni lístky smáčí.

Až bude háj hotov, spěšte
Na vedlejší stanoviště
Pošlete pak pro Růžu
Možná že vám pomůžu

Jako první přistoupím Já k trůnu
Na hlavu dám ji naši korunu
Uctivě se před ní pokloníte
A lásku královně vyjádříte

A teď honem, již je nejvyšší čas
Ke všemu máte můj souhlas
Pomněte, že zatímco se Růža vdá
Ten háj musí již být věc hotová

(Šicí na jevišti se změňá v háj
pak přijdó Blúmy s Růžou zpět)

Zlatý pršot

Dívej, dívej, srdce plesá
To byli ti muži z lesa
Zmizli dřív než řek bys švec
Ach, kéž by zde byli raděj přec!

Růža

Permoníci, trpaslíci
Ať pod sluncem či v světle svící
Ať při práci či kdekoli
Do údolí!

Zvu vás k štědré hostině
Ste nad moji hosti, ne?
Přátelští a srdeční.

Zvon

Už přichází. Výtečný!

(Šeci trpy přijdó)

Růža

Těší mě srdečně, že vidím vás

Trpas

Růžo! Kdo by tě nechtěl spatřit zas!
Přinášíme svoje dary
Nechť jste spokojeni, zdraví
Xvatbě nesem korunu
Pro královnu Růženu

(Polóží na hlav)

Růža

Nenalézám žádná díků slova
Jež by byla rovna tomu činu
Jakože jsem královna tak dycky zas a znova
Vaši věrnost nikdá nepominu

Jahodí

Ať vše tančí v svatby reji
Ať se králce uklánějí
Pospíchejte k tanci dokolečka
Skákejte radostí ze Slunéčka

(Blúmy tancó v květinovém kruží a zinkó)

Růžo si krásnější nad všechny kvítka
Jak tebe milujem vidí se zřídka
Vůně tvá nás omamuje
Pohled tvůj nás uchvacuje

Růžo, ó Růžo, rozmilá švica
Stračka je kořeň, Stračka je špica
Máme vás rádi, dnes jako prve
Přítelství, věrnost, jsme z jedné krve

Ať vše tančí v tanci reji
Ať se králce uklánějí
Pospíchejte k tanci dokolečka
Skákejte radostí ze Slunéčka.

(Blúmy klek a křik)

Naší královně nazdar
Zdar, zdar, zdar!

Růža

Povstaňte, drahé sestry mé
Ten tanec nebyl žádný šmé
A neboť všichni šťastni sme
Nechte tančit teďkonc mě

(Růža tančí ze Stračkou, Blúmy zpívó)

Jsou ladné kroky naší královny
Jak motýl co vznáší se za humny
A Stračka jí sekunduje
Jaká smysluplná harmonie!

Poslepu tancujem, ó Bože veď mě,
Kličme a pučme a voňme a kveťme
Na podzim spadáme, dle tradice
Na jaře vyqetem, převelice.

(Přichází holki a klucy z černožlutými stuhy
a černožlutými šerpami)

Kluk (rozkazujíc)
1, 2, 1, 2, stůj!

Stračka

Kdo ste a co chcete v tomhle tomto Lučním dómu
Kdo ste a co chcete v našem qětínovém salónu
Doposavád' lidští tvoři nevšli svojí nohou sem
Neuzřelo lidské oko krásu qětínových žen
Plot náš rajón obepíná, skrývají ho čáry máry

Kluk

Nás přinesli, bez zastávky, hodné orlí páry (Doppeladlerspaar)

Stračka

Orlí pár? Jaká důležitá věc vás přivádí do Země kytí?
Mluf, nějaká vyšší, vznešenější věc má s tím co dočiniti?

Kluk

Je to, jak myslíš, je to, jak říkáš
Přicházíme ze všech žup
A ježto mě k řeči vzýváš
Slyšte zvěst, co nemá rub:
Spěcháme úctu vzdát zemskému vládci
Všichni ho ze srdce milujem
Prosíme za něj v všední den, v svátcích
Nejlepší pro něj si vinšujem.

Ste ještě neslyšeli, co Císař řek?
V šedesátém jubileu.
To byl fakt suprovej, origoš štěk,
Mám to tady na videu:

"Dětem všechno, všechno dětem
Ti něžní kvítci; až dorostou, dospějí ke starším letem
Tisíckrát to oplatí.

Zkrz mužnost a věrnost muže
Zkrze ženskou čest a ctnost
Zkrzevá lásku k lidem, nuže
Žehnám vaši mladistvost."

Císař velká slova řek
A my říkáme slova díků
Pane Císař, seš náš rek
Přijmi serdce bez cavyků

Růža

Sem královna vod poupat
A mám velkou tužbu
Přijměte nás do svých řad
Uděláme družbu

Když vy děti zemské dnes holdujete Císaři
Zdobíte ho vavřínem, tak ať se vám to podaří
Přijměte nás, děti země, mezi svoje členy
Chceme vonět, chceme qést, Císařem být ctěny.

Kluk

Jasňačka! Staniž se! se zavazujem
A pánu Císaři pozdravy vyřizujem

(Změna na prknech, v jednom květinovém hájku
se zjeví Bůsta našeho kajzra, děti se sgrupnou k obrazu)

Kluk

Děvče zrovna v rozpuku
Vystupuje ze pluku
A hlubokou poklonou
Vyjadřuje věrnost svou

A teď, vy, hoši, vystupte
Před Císaře předstupte
Prapor přitom k zemi dejte
Potom vstaňte, zamávejte

Růža

Nechte nás, Elfi! nechte nás, Blúmy!
Císaři teď zapěti
Ať výskání, ať jásání
Až do nebo doletí.

(Blúmy a lidské děti zpívó dohro)

Ať zní slavnostní tóny, v každém místě, v každé zemi
Ať hlasitě každé dítě, hlásá lásku smysly všemi
Nechť vavříanky, kytičky zvěstují ten velký den
A nechť vítr zavane tu festnáladu k lidem všem
Zvolám já a lidí tandem
Zdrávas, zdrávas velký Kajzre,
Zdrávas drahý Vaterlande

A když při slavnostním ruchu v pokoji on vstoupí sem,
Všichni rádi budem zpívat o věrnosti písňě jen
Jako v sále, tak i venku, v bitvě vřavy, ve stanu
Dokud vůdce drží prapor, zpívati nepřestanu
A zvolám já i to i ono
Zdrávas, zdrávas, ty náš Kajzre
Zdrávas drahá otčino

V každé době, kde ženy čest, ženy ctnost cos znamená
Každá tvoje podobizna bude věncí zdobená.
Zdravíme tě, králi míru, který malé miluje
A ke tvému výročí ti to nejlepší darujem
A nechť zazní beze srand
Zdrávas, zdrávas drahý Kajzre,
Ať žije náš Vaterland!